

21 Ocak 2023 Cumartesi

www.izgazete.net   / izgazete

70

İZGAZETE

Yaşında

Ali Talak - Ayhan Bülent Toptaş - Aydoğan Yavaşlı - Bilge Can Ünbal Yılmaz
Cihan Samgar - Dilek Gappi - Doğan Beyazgül - Ertuğrul Barka Hakan
Bodrumlu - Hüseyin Aslan - İskender Odabaşoğlu - Mehlika Gökmen - Murat
Şahin - Özgür Zeybek - Semih Demirel - Utku Kılınç - Zeynep Akyurt

Dilek Gappi

Azmin ve mücadelenin İZ'i

Gazetecilik mesleğinin zorlu kulvarlardan geçtiği, basın kuruluşlarının her geçen gün kan kaybettiği, bağımsız haberciliğin üzerindeki baskıların arttığı, haber yapma özgürlüğünün giderek kısıtlandığı günümüzde, zorluklara inat azimle büyüyen basın kuruluşlarımız çöde açan çiçekler gibidir.

Evet engeller vardır, problemler katmerlidir, gazetecilik mesleği tahmin edilemeyecek kadar meşakkatlidir ama bir avuç insan bir araya gelir, akıl almaz bir mücadele gücü ortaya koyarlar ve başarırlar. İz Gazete, bu başarıyı azmiyle yakalayan yerel gazetelerimizden birisidir.

İzmir, yerelde gazeteciliğin güçlü yapıldığı bir kenttir. İlk kurşunu atarak bağımsızlığın meşalesini yakan Gazeteci Hasan Tahsin'in mirasını üzerinde taşır. Bu mirasın verdiği güçle, yerel basın ayakta kalır ve her şeye rağmen istihdamını artırmayı başarır.

9 günlük gazetemiz, iddialı internet haber sitelerimiz, uzun yıllardır varlığını sürdüren ulusal basın kuruluşlarının İzmir ekleri, bürolarıyla kentin

basın varlığı bizleri gururlandıran çizgide olmuştur.

Özellikle son yıllarda Türk medyası, sahiplik yapısı açısından tekelleşmeye doğru giderken, İzmir yerel basının renkli, farklı, bağımsız haberciliğin örneklerini taşıyan tarzının örnekleri dikkat çeker. Onlardan biri olan İz Gazetemizin büyüme serüvenindeki tanıklarından biriyim.

Her yıl biraz daha büyüyerek gazetenin yanı sıra, dergi, televizyon, yayınevi ve ajans gibi mecralarla haber alma özgürlüğünü çeşitlendirmek kolay değildir. En kıymetli noktalardan biri de çok sayıda genç arkadaşımıza istihdam yaratmasıdır. Her yıl iletişim fakültelerinden binlerce pırıl pırıl öğrenci büyük umutlarla mezun olurken, yerel basının yarattığı istihdam imkânı can suyu niteliği taşıyor.

O nedenle tüm zorluklara rağmen her yıl daha

Engeller vardır, problemler katmerlidir, gazetecilik mesleği tahmin edilemeyecek kadar meşakkatlidir...

da güçlenerek, yayınlarını çeşitlendirerek ve istihdam yaratarak yoluna devam eden İz Medya'nın 7'nci kuruluş yıldönümünü ve bu başarıya katkı koyan bütün meslektaşlarını yürekte kutluyorum.

İz Gazete'nin varlığı, bir azim hikayesidir.

İmtiyaz sahibi Ümit Kartal'ın gece gündüz demeden çalışkanlığı, Yayınlar Koordinatörü Murat Attila'nın mesleki deneyimi ve genç ekibin enerjisiyle İz Gazetemizin uzun yıllar daha nice başarılı İZ'ler bırakacağına eminim.

Yolları açık, güzel enerjileri çok olsun...

Mehlika Gökmen

Karanlıktan aydınlığa doğru son dönemeç

Bağımsız ve özgür gazetecilere baskı, tehdit, sansür uygulamayı, yetmezse tutsak almayı yönetim biçimi haline getirmiş, fikir ve ifade özgürlüğü konusunda en kötü sicile sahip bu iktidar döneminde demokrasiyi savunan yayıncılık yapmak, pek çok zorluğu da göze almayı gerektiriyor.

Zorlukları göze alıp, karanlığı aydınlatmaya çalışan, baskılara direnen gazeteciler ve yayıncılar; her türlü engele rağmen halkın haber alma hakkını savunmaktan vazgeçmiyor bu da geleceğe dair umutları besliyor.

Ne var ki bunu yap-

mak hiç de kolay değil, çok çalışmak, direnmek ve hatta biraz çılgın, biraz gözü kara ama fazlaca inanmış olmak gerekiyor. Sadece kendine değil, yol arkadaşlarına da okurlara da inanmak, güvenmek gerekiyor.

İşte böyle ekip, haber sitesi olarak çıktıkları yola günlük gazete olarak devam etmeye karar verirken bu dinamiklere güvendi ve güvenleri boşa çıkmadı. İz Gazete bu gün dayanışma ruhu çok yüksek bir ekiple İzmir'de gündemi belirleyen yayın grubu olduğuyla güven duygusu vardır.

Yok sayılmaya, itilip kakılmaya çalışılsa da yerel medyanın demokrasinin olmazsa olmazı olduğunu gösteren bir başarı

öyküsüdür İz Gazete... Basın meslek ilkelerine sadık, onurlu, emeğe saygılı her yerel gazete gibi bir ateş böceğidir İz Gazete.

İzmir'de yerel basının gücünü pekiştiren, yaptığı yayıncılıkla ses getiren bir gazetedir.

Ancak ne yazık ki 2023 yılı, İz Gazete gibi fikir ve ifade özgürlüğünü savunan, halkın haber alma hakkını gözeterek yayıncılık yapan demokrasi çizgisindeki yayın gruplarına baskının daha da artacağı bir yıl olacaktır. Çünkü Türkiye, tarihinin en kritik seçimi için bu yıl sandığa gidecek ve 20 yıllık baskı rejiminin geleceğini oylayacak. İktidar, varlığını korumak için halkın haber alma kanallarına sansür uygulamak amacıyla 'dezenformasyon yasası' adı altında var olan baskıyı pekiştirip, özgür sesleri hapis cezalarıyla kısıtmaya/kapatmaya hazırlanıyor.

Ülkeyi içine gömüldüğü karanlıktan çıkarmayı hedefleyen demokrasi yanlıları için belki zorlu bir yıl olacak ama tünelin ucunda ışık var... Eğer muhalefet demokrasi paydasında birleşirse, umudumuz artacak. 2024 yılında İz Gazete'nin 8'inci yaşını aydınlık bir geleceğe adım atması olmanın coşkusuyla kutlamayı diliyorum, umuyorum öyle olur...

Ne yazık ki 2023 yılı, İz Gazete gibi halkın haber alma hakkını gözeterek yayıncılık yapan demokrasi çizgisindeki yayın guruplarına baskının daha da artacağı bir yıl olacak.

Gerçeğin İzinde Habercilik Yapan İz Gazete'nin 7. Yaşı Kutlu Olsun

FİLİZ CERİTOĞLU SENGEL

Efes Selçuk Belediye Başkanı

Ali Talak

Kent gazeteciliği

Haber almak, bilmek, gelişmeleri takip etmek

bir hakttır. Kentlerde bu hakkı yurttaş adına sağlayan kurumlar gazete, radyo ve televizyonlar olarak ortaya çıkıyor. Mahalli Basın olarak başlayan serüven, 90'lı yıllarda yayın tekelinin kırılmasıyla Yerel Basın olarak yoluna devam etmiş, internetin getirdiği teknolojik gelişmelerle Yeni Nesil Medya olarak günümüzde işlevini sürdürmektedir. Türkiye nüfusunun yüzde 93'lük bölümü kentlerde yaşıyor. Bu durum kentlerde sorunların katlanarak büyümesine neden oldu. Ekonomik ve sosyal sorunlar, sağlıklı şehir planlaması, temiz su, konut-barınma, ulaşım ve sağlık konu başlıkları kentler açısından daha da önem kazanmaya başladı.

BİLGİ VE İLETİŞİM

Sosyal medyanın hayatımıza dahil olmasıyla birlikte doğru bilgi ve doğru haberin önemi daha da önem kazanmaya başladı. Bilgi ve iletişim eksikliğinin yanına günümüzde

“Hepimizin ortak dileği gazetelere verilen her desteğin bu kente ve demokrasiye verilmiş destek olarak kabul görmesidir.**”**

yanlış bilgi ve yalan haber kavramları kaotik bir medya düzeni oluşturdu. Bilgi ve iletişim eksikliğinin yanında doğru ve güvenilir haber ihtiyacı daha çok ortaya çıktı. İşte burada Kent Gazeteciliğine büyük görev düşüyor. Habercilik, yurttaş için yapılır. İzleyicisiz tiyatro nasıl olmazsa okuyucusuz medya da olmaz. Haberi veren ile haberi alan arasında gerçekleşen eylemde kaçınılmaz olarak uyulması gereken şartlar kendini ortaya çıkarıyor. Halkı önceleyen, kamu yararını ön planda tutan gazetecilik anlayışı kentlere her açıdan büyük hizmet etmektedir. "Gazetecilik bir meslek

olmaktan öte, bir hayat tarzı, hayata bakış, olaylar karşısında gösterilen refleks, heyecan, özgürlük anlayışı, kamuya karşı duyarlılık ve demokrasinin asgari değil tüm kural-larını sindirmektir".

Bu tanım Usta Gazeteci Mete Çubukçu'ya ait. Gazeteci, kanunlar dışında halka karşı da sorumludur. Yerel dinamiklere özgürlük anlamında bağlı kalmak habercilik açısından olumsuz sonuçlar ortaya çıkarabiliyor. Yurttaşın doğru bilgiyi doğru zamanda bilme hakkını eksiksiz yerine getirme kent gazeteciliğinin asli görevi olmalıdır.

İzmir Basını tarihi geçmişiyle köklü gazetelere sahip. Yıllardır kent haberciliğine büyük katkı koymaya devam ediyorlar. İnternetle birlikte hayatımıza giren yeni gazetecilik kavramı bilgiye ulaşmayı daha da hızlandırdı. Hepimizin ortak dileği gazetelere verilen her desteğin bu kente ve demokrasiye verilmiş destek olarak kabul görmesidir.

Hüseyin Aslan

Halkın ve haklının sesi

İZ GAZETE'nin 7'nci yaşını başarılarının devamı dileğimle içten duygularla kutluyorum.

İZ GAZETE; 7 yıllık yayın yaşamında halkın ve haklının sesi, gazetecinin özgürlük alanı, İzmir'in de vitrini olmuş; insanların bilgi edinme, haber alma hak ve özgürlüğünün en etkili mecrası, gazetecilerin soluklandığı ortam olarak da demokrasiye "nitelik" kazandırma sorumluluğunu başarıyla yerine getirmiştir.

Yerelde, ancak; ulusal ölçekte yayın kalitesine sahip İZ GAZETE sayfalarını toplumun her kesimini ilgilendiren konulara, haber ve yorumlara, özgür kalemlere açarak toplumu "çoraklaştıran" demokrasi dışı girişimlere de siper olmuştur.

Bu arada; basında tekelleşme, sermayenin el değiştirmesi, basın emekçilerinin grevli-toplu sözleşmeli sendikal örgütlenme özgürlüğünden yoksun olduğu bir süreçte İZ GAZETE; benim de 18 yıl aralıksız Şube Başkanlığı yaptığım Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın örgütlenmiş ve Toplu İş Sözleşmesi imzaladığı gazetedir.

İZ GAZETE; İzmir'in ortak sesi, demokrasinin,

basın özgürlüğünün ve basın emekçilerinin de güven duyduğu bir ortamdır.

İZ GAZETE'nin; yayıncılık anlayışında basın özgürlüğünün gerçek sahibi halktır, gazeteci de halkın doğru ve sağlıklı bilgi edinme ve haber alma sürecinin en etkili aktörüdür.

GAZETECİ ÖZGÜR DEĞİLSE...

Demokrasi; egemen güçlerin ve seçkinler sınıfının rejimi değildir.

Demokrasi; vergi veren yurttaşın vergisinin nereye harcandığını özgür medya aracılığıyla sorarak cevap alma hakkını kullandığı bir çağdaş yönetim şeklidir.

Demokrasi; gücünü özgürlük ikliminde yayın yapan, soran, sorgulayan basından ve çoğulcu, çok sesli, katılımcı, kapsayıcı siyasal yapıdan alan, karar sürecine halkın da katkı

“Demokrasinin kalitesini köprü, yol, tünel değil; özgür basın, çoğulcu siyasal yapı, hukukun üstünlüğü belirler.**”**

verdiği "temsili" bir yönetim şeklidir.

Demokrasinin kalitesini köprü, yol, tünel, baraj gibi fiziki alt yapı yatırımları değil; özgür basın, çoğulcu siyasal yapı, bağımsız ve tarafsız yargı, hukukun üstünlüğü, kuvvetler ayrılığının oluşturduğu denge-denetim sistemi ile temel insan hakları belirler.

Söz konusu bu nitelikler yoksa demokrasinin kalitesi de yoktur.

Denilebilir ki; gazeteci kalemini özgürce kullanamıyorsa, gazetelerle siyasal yönetimler arasında "organik" bağ oluşmuşsa, basın emekçileri grevli-toplu sözleşmeli sendikal örgütlenme özgürlüğünden yoksunsa, medya ortamında tekel oluşmuşsa; demokrasi kalitesi değildir.

Özellikle; siyasal iktidarlara gazeteler ve gazeteciler arasında "organik" bağ oluşmuşsa, gazeteciler kalemlerini toplum yararına kullanamazlar, halkın doğru ve sağlıklı bilgi edinme, haber alma hak ve özgürlüğüne katkı sağlayamazlar.

Sonuç olarak: Basın özgür değilse; halk da özgür değildir. Özgür basın, demokrasinin ortak paydası...

İZMİR'İN GAZETESİ
İZGAZETE

**İz Gazete'nin
7. Yılı**

kutlu olsun

DR. CEMİL TUGAY
KARŞIYAKA BELEDİYE BAŞKANI

İz Gazete'nin

7.

Yılı
Kutlu Olsun

Ertuğrul Barka

Tehlikeyi anlatma olanağımız çok sınırlı

Ülkemiz "ekolojik emperyalizmin" ağır saldırısı altındadır.

9 Kasım 1989'da Berlin duvarının yıkılmasıyla başlayan ve SSCB'nin çözülmesiyle süren süreç sonrası, uluslararasılaşmış sermaye tüm yerkürede ağır bir saldırıya geçti. Varlığını, egemenliğini sürdürmesi için bu gerekliydi.

Dünya halkları da bu yaşam düşmanı saldırılardan olumsuz etkileniyorlardı elbette. Ruanda'da, Libya'da yaşananlar hemen ilk akla gelenlerdir.

Türkiye'de ise saldırıya Bergama'dan, altın madenciliği ile başlanmıştır. Ülkemizin yaşam kaynaklarıyla devam edilmiştir ve bu sürdürülmektedir. Doğa metalaştırılmış, ticarileştirilmiş ve alınır satılır olmuştur. Sermaye sadece insan emeğini de-

ğil doğayı da son derece acımasızca ve yaşamı yok edecek şekilde sömürmeğe hız vermiştir. Doğa artık tamamen sermayenin mülkü hâline getirilmiştir.

Yaşamın böyle sürdürülmesi elbette olası değildir. Bakan küresel iklim değişikliğini ne kadar yakıcı olarak yaşamaktayız. Kuraklığı yaşıyoruz artık ve çölleşiyoruz. Ülkemizin, tüm dünyada da olduğu gibi, içilebilir sularına sermayece el konulmuştur. Paranız yoksa su içmeniz neredeyse olası değildir.

Kyoto Protokolü ile hava bile alınır satılır olmuştur! Karbon Borsaları oluşmuştur.

Kirli teknolojiler, üretim konuları bizim gibi ülkelere yığılmışlardır. Doğamız cehenneme ve yaşanamaz hâle getirilmektedirler.

Bangladeş, Hindistan, Pakistan ve Türkiye'deki gibi gemi sökümünün yapıldığını görebiliyoruz mu Avrupa'da, ABD'de? Ya da Avrupa Birliği ülkelerinin herhangi birinde altın madenciliği gibi madencilik yapılması olası mıdır? Asla! Aklınızdan bile geçiremezsiniz.

Halklar bu ekolojik yıkım ve felakete karşı

hukuksal yollarla, sivil itaatsizlik eylemleriyle direnmektedirler. Ancak, emperyalist kamplarda belirlenmiş iktidarlarınca, halk ve bu direnişler asla dikkate alınmazlar. Geçerli olan sömürge hukukudur. Ekonomik, siyasal, askersel, kültürel olarak bağımlılık oluşturulmuştur. Batılı sermaye kamplarından ekonomik destekler alınmadan iktidarlarının sürdürülmesi olası değildir. İşbirliği yapmak zorundadırlar. Dış borçlar büyür, bağımlılık artar da artar...

Ülkemiz ekolojik emperyalizmin kısıncıdadır! Bu koşullarda ekolojik emperyalizme karşı bırakın bir köşe yazısı yazmayı tek satır bile yazabileceğiniz gazete de bırakılmamıştır. TV kanalları da onların ellerindedir. Halka tehlikenin ne olduğunu ya da büyüklüğünü anlatabilme olanaklarınız sınırlıdır hem de çok sınırlıdır.

İşte bu koşullarda İz Gazete'de yazabilme, yaşamın sürdürülebilmesi gerektiğini dile getirebilmekteyim. Emperyalizmin ekolojik saldırısını deşifre edebilmekteyim. Bu bir şansır.

Teşekkürler İz Gazete! Ömrünüze bereket İz Gazete emekçileri!

Özgür Zeybek

İri gözlü çocuk

Basın emekçileri için...

"Henüz doğmuşlara, farklılaşmamış tüm masmus hiçlik tutamlarına sesleniyorum: Savulun, hayat geliyor!" (Kurt Vonnegut)

Kuşku ve öfke ile imtihan edilen bir çağda, korku ve şiddetle büyütülen, ağır taşlara dönüşmüş insanlar. Hareketli bedenler, hareketsiz ruhlar...

Öyle çok insan var ki bir sonraki günü bekleyen. Hiçbir şeyin olmadığı bir günde, hiçbir şeyin olmayacağı diğer güne evinde uyanmayı ummaktan başka bir derdi kalmayan koca bir kalabalık. Herkes kendi günahına binip evine dönüyor.

İşte bu hareketsizliğin içinde, birbirini eriten mumlar gibi, sanal dünyanın görkemiyle birbirine sarılan ruhlar, tarihe insanlığın sessiz kabusunu işliyor.

Artık kimsenin kimseye değmiyor gözü, kimsenin kimsede yok hesabı. Unutulmuş eşyalar gibi herkes. Müstakil yeralar ile tek kişilik iyi döşenmiş hücrelerde yeni yüzyılın sahte atlasına bakıp mecaz dostluklar, elli kelimelik Türkçe, dilbilgisi yerine kibir... Herkes kendi zehri

ile korunuyor artık.

Oysa iri gözlü çocuk - dün parkta- içine bakıyor insanın. Çocukların umuda inadi da olmasa...

Bunca sessiz bir Dünya'da çok sesli bir çığlık gibi bakmak, rüzgâra karşı şarkı söylemek, kendi sesini yutmak yeniden ve yeniden devam etmek yine de... Başka neyimiz var!

Evet ya! Şüphesiz hayatta kalmaya çalışıyoruz, hayatta olmayı unutarak.

Soruların, istemenin, umut etmenin yok olduğu, itiraz etmenin unutulduğu, susmanın bir arınma biçiminden çok bir koruma biçimi olduğu, direnmenin dayanmaya evrildiği bir dönemde yaşıyoruz.

Biçimi olmayan akışkan ruhlar, yabancılaşma, yalnızlık hissi, imajlar, pornografik bir açıklık, zorba ve kirliliği gizlilik, bulantılar...

Yine de iri gözlü çocuk -dün parkta- içine bakıyor insanın.

Hayatta bazen bütün seçenekler doğru ya da yanlış gibi görünür. Oysa doğru da yanlış da bakanların değil, görenlerin zihninde ve yüreğinde zekâ ve sezgi ile tanımlanır. Bazen bütün koşullar hazır gibidir. Üstelik henüz ortada hiçbir şey yokken. Bazen bütün bildiklerimiz birbirine karışır, kim bilir belki de yanlışlar

daha gerçek, gerçekler zaten yanlıştır.

O zaman kağıda ve kaleme sarılıp anlatılanlar, fotoğraf makinesini kapıp zamanı durduranlar, bütün bu sessizliği ve ürkekliği gerçeği daha görünür kılarak yırtmaya çalışanlar, hepimizin umudu ve gelecek güzel günlere inancı için daha çok çabalarlar.

Herkesin sustuğu karanlık dönemlerde günü onlar aydınlatırlar.

Sessizliği yırtmak, korkuyu yok etmek, doğruyu da yanlış da görünür kılmak, Yaşasın HAYAT! diyebilmek için onca zorluğa göze alırlar.

Elinde fotoğraf makinesi, başında kapüşonu ile bekliyordu.

Dün parkta, iri gözleri ile içine içine bakıyordu insanın.

Gördüm...
"Karanlık dönemlerde peki, şarkı da söylenecek mi? Elbette şarkılar da söylenecek belgeleyen karanlık dönemleri." (Bertolt Brecht)

Soruların yok olduğu, itiraz etmenin unutulduğu, susmanın bir arınma biçiminden çok bir koruma biçimi olduğu, direnmenin dayanmaya evrildiği bir dönemde yaşıyoruz.

Ülkemizin ekolojik emperyalizmin kısıncıdadır! Halka tehlikenin ne olduğunu ya da büyüklüğünü anlatabilme olanaklarınız sınırlıdır, hem de çok sınırlıdır.

İz Gazete'nin 7. Yaşı Kutlu Olsun

TÜRK-İŞ
EGE BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ

İZ GAZETE'NİN 7.YAŞI KUTLU OLSUN

MEMİŞ SARI
DİSK Ege Bölge Temsilcisi

Doğaz Beyazgül

Biz o sese güveniyoruz...

Yenilik başlangıçtır, umuttur... Ölüyorken nefes almaya başlayabilmektir mesela. Sararmış yapraklar hafif bir esintiyle kıpırdanırlar ya işte vaziyetimiz böyleyken yorğun çehreli hayatımızdan çıkıp yorulmuş yüreklerimize bir nebze ümidin aksetmeye başlamasıdır. Eskiler; 'Ne yapacaksın, hayat böyledir işte' derler ya! Aslında bu sözde en karamsar hallerimizde bile bir umudun var olabileceğini hemen hissederiz ve 'Ne olursa olsun yola devam' demez miyiz?

Bir kere düşünün; ay sonu gelmiş meteliğe kurşun atıyorsun, çocuk paçana yapışmış ve öğretmenin ertesi günü ders için istediği malzemeleri söylüyor, evin ihtiyaçları da var derken ülkende de birçok şey ters gidiyor! Her gün televizyonlarda, gazetelerde ölüm haberleri, tecavüzler, kavgalar! Bıçak kemiğe dayanmış, "Yetti artık", diye bağırarak geliyor içinden, değil mi?

Hani 'Biz eskiden böyle değildik', sözünü pek sık tekrarlar olduk! Aslında elimizdekiler de aynı pek bir şey değişmedi sanırım! Ama başka şeyler büyüdü sanki... Şehirler gibi, sokaklar gibi... Komşu,

O iç sesimiz yok mu, "Umut" diye bağırın! İşte biz o sese güveniyoruz!

pazar, apartman otopark sayısı gibi... Bunlar büyürken insanlık küçüldü sanki kimse kimseyi dinlemiyor gibi! İyi ki elimizde sağduyumuz, bir de umudumuz var! Onlar da olmasaydı yanmıştık çoktan!

Belki de en büyük şikâyetimiz yalanlardandır! Evet, birileri bize yalan söyledi. Yaşatır gibi yaptılar, yaşatmadılar! Yaşarken öldürdüler! Öldürürken "Banane" dediler! Mutlu olduğumuz zamanlar da oldu tabii ki. Ama o mutluluklar sevinçler çok doğrudular, saftılar, temizdiler, gerçektiler! Merak etme arkadaş bu konuda yalnız değilsin! Hepimizin bir şikâyeti var aslında bu hayatta! Ama umudumuz da var! Bu kadar hengâmede bir çocuğun gülümsemesini görsek nasıl da değişiyor çehrelerimiz, değil mi? O iç sesimiz yok mu, "Umut" diye bağırın! İşte biz o sese güveniyoruz! Umutlarımızı-

zın köhnemiş, klasik yollar da değil büyük yeniliklerle peşin sıra gerçekleştirebileceğini düşünüyoruz ve umutlarımızı da bir gören, bir duyan olmalı değil mi?

Biz sevinçlerimizi de acılarımızı da doğruların, gerçeklerin içinde yaşamak istiyoruz. Bize doğrular öğretsin, gerçekleştirecek vaatlerde bulunulmasın.

Bu gibi amaçlarla yola çıkan İz Gazete 7'nci yılına girdi.

Küçük adımlarla büyük gölgeleri olanların emek ve omuz verenerinin büyütme-ye çalıştığı bir gazete.

İz Gazete sadece bir gazete değil Sma'lı çocuklarla dayanışma aynı zamanda...

İzmir gibi bir gazete; kadınların, gençlerin, işçilerin, kısaca ötekileştirilmişlerin gazetesi...

Bir gazeteden öte nefes aldığımız kentin sesi aynı zamanda...

Nice 7 yıllar diliyoruz...

Bu başarılı ekibin içinde bana yer veren İz Gazete ailesine teşekkür ederim.

Bu ekipte olmak gurur.

Hep birlikte cumhuriyetin ikinci yüzyılında demokrasinin hâkim olduğu, yaşanabilir bir Türkiye umuduyla, tarihe iz bırakanlarla 7'nci yıl etkinliğinde buluşmak üzere sevgiler...

Aydoğan Yavaşlı

Üç altın mı, beş altın mı?

Ben Tank Dursun K.'nin yalancıyım. Bilirsiniz, Tank Dursun K., 50 kuşağının önemli bir hikayecisi olmasının yanı sıra iyi bir gazeteci. Abdi İpekçi'den, Oktay Akbal'dan "Ustalarım" diyerek söz eder, saygı duyardı. Aşağıda anlatacağımı ondan duydum.

Efendim, köşe yazarlığı yaptığı gazetede işler kesat gidince Burhan Felek üstadı bir süre izin vermişler. Üstad, o izin süresince de hemen her gün erkenden kalkıp günlük yazısını yazar, masasının çekmeceğine atar. Bunu gören sevgili eşi bir gün, "Burhancığım, kendini neden bu kadar yoruyorsun, bak, gazete mali kriz içinde, boş ver" filan demiş. Üstad eşini dinlememiş, yine her gün erkenden kalkarak yazılarını yazmayı sürdürmüştü. Nitekim bir ay kadar sonra üstadı gazeteden arayıp "Kriz aşıldı, yazılarınızı bekliyoruz efendim" demişler. Üstad böylece hiç zorlanmadan geçiş yapmış.

Valla bana sorarsanız benim bu anıdan çıkardığım ders şu: Gazetecilik sürengelik ister. Boşlamaya gelmez. Dahası, gazeteci ile GAZtecileri birbirinden ayırmak gerekir.

Bir diğeri de şu: Zamanının çok ve ilgiyle okunan gazeteci ve köşe yazarı Ahmet Rasim'e birileri gidip, "Üstad, o gazeteden ayrıl, bizim gazetede yaz" demişler. Yani bir tür transfer... "Olur, neden olmasın" demiş üstad. Öneri getirenler çok mutlu olmuşlar tabii. "Yalnız" demiş üstad, "bir mesele var." "Nedir üstadım?" demişler. "Şu" diye eklemiş üstad, "söyleyin bakalım, uzun mu yazacağım kısa mı?" "Aman efendim," demiş transfer önerisi getiren gruptakiler, "Siz nasıl isterseniz öyle olsun." Üstad Ahmet Rasim çenesini sıvazlayıp şöyle bir düşünmüş, sonra, "Bakın çocuklar" demiş, "uzun yazacaksam yazı başına üç altın alırım. Yoook, kısa yazacaksam beş altın! Ona göre."

Tabii herkes de bilir ki yıllar ve yıllar önce gazetelerin başında genellikle edebi yanı ağır basan yazarlar olurdu. O yüzden de zaten o zamanki gazeteler haber vermenin yanı sıra sayfalarında roman tefrika ederler, ya da kısa hikâyeler yayımlarlardı. Haber yazılan bile edebiyat kokardı. Bugün içinse

Benim bu anıdan çıkardığım ders şu: Gazetecilik sürengelik ister. Boşlamaya gelmez. Dahası, gazeteci ile GAZtecileri birbirinden ayırmak gerekir.

bunları söylemek hemen hemen imkânsız. Zaten birçok gazete, zaman içerisinde edebiyat sayfalarından kovup yerine özellikle spor haberlerini koydu. Bu durum tabiatıyla başka bir açılıma neden oldu: Edebiyat gazeteciliği... Marks bir daha haklı çıktı: "Tarih, insanlığın önüne çözemeyeceği problemleri koymaz."

Selahattin Eyüboğlu bir denemesinde şöyle yazmıştı: "Bütün çağlarda yazarın soylusu ezilenlerden, soysuzu ezenlerden yana olagelmıştır hep."

Şimdi çözmemiz gereken sanırım şu: Biz hangi tarafta olacağız? Ezenlerden yana mı, ezilenlerden yana mı, kötülerden yana mı? Dahası, insan olacak mıyız, insan?

CUMHURİYETİMİZİN 100. YILINDA SENDİKAMIZ (TÜRK-İŞ) BASIN-İŞ'İN 60.YAŞINI KUTLAMANIN ONURUNU YAŞIYORUZ!

KÖKLERİ YARIM ASRI AŞAN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZİN YARINLARINI FİLİZLENDİRMEK, EMEĞİ VE ALINTERİNİ İNSAN ONURUNA YAKIŞIR KOŞULLARA ULAŞTIRMAK İÇİN SİZ DEĞERLİ BASKI VE AMBALAJ SANAYİ EMEKÇİLERİNİ (TÜRK-İŞ) BASIN-İŞ ÇATISI ALTINDA ÖRGÜTLENMEYE DAVET EDİYORUZ;

ÇÜNKÜ HEP BİRLİKTE DAHA GÜÇLÜ YARINLARIMIZ, DAHA GÜVENDE YILLARIMIZ, NİCE UMUT DOLU YAŞLARIMIZ OLACAK...

BİRLİK SES OLUR, MÜCADELE UMUT VERİR, DAYANIŞMA GÜÇLENDİRİR: SENDİKA ÖZGÜRLEŞTİRİR!

Ayhan Bülent Toptaş

Ne düşünüyorsanız onu yazın

Pandeminin ortasında, İz TV'de tecrübeli gazeteci Özgür Coşkun ile Türkiye ekonomisi üzerine yaptığımız bir sohbetten sonra Coşkun'un odasına geçtik. Çaylarımızı içerken bana şu soruyu sordu: "Gazetemiz için yazmak ister misiniz?" Beklemediğim bu soruya böyle bir olanak verilirse çok mutlu olacağımı söyleyerek yanıt verdim. O da İz Gazete adına kendisinin de çok sevdiğini belirtti. Sonra ben ona bir soru sordum: "Ekonomi konusunda mı yazayım?" Özgür Bey hangi konuda istersem o konuda yazabileceğimi söyledi. "Herhangi bir çerçeve çizmiyorsunuz yani?" dedim. Coşkun, ne düşünüyorsam onu yazabileceğimi söyleyerek karşılık verdi. Bu yanıtı tabii ki Türkiye'nin malum ortamında benim için çok önemli ve anlamlıydı. İki açıdan çok memnun olmuştum: İz Gazete'nin yazarlarını böyle özgür bırakan bir politikasının olması ve yazarlarının sorumluluk duygularına böylesine güvenmesi. Bunlar bir gazete için çok önemli özellikler. İz Gazete'nin kurulduğu 2016 yılının bir gazete çıkartmak için en iyi yıl olduğu söylenemez. Sonraki yedi yılın da bir

gazetenin gelişmesi ve kurumsallaşması için ideal yıllar olmadığı çok açık. Çevresel sorunların oldukça kısıtlayıcı olduğu bir dönemde İz Gazete, belirgin bir yükseliş gösterdi ve özellikle İzmir'de yaşayan vatandaşların hayatının önemli bir parçası olmayı başardı.

Ümit Kartal, İz Gazete projesine inanan ve projesini hayata geçirirken her adımı ayrıntıları ile organize eden ve insanları bu amaç çevresinde toplamayı başaran isim. Yazarlara, gazete çalışanlarına ve okuyuculara yönelik tavırları oldukça saygılı, açık fikirli ve teşvik edici. Bu tutumu gazetenin çok kıymetli bir insan kaynağı oluşturmasında büyük rol oynamış olabilir. Gazete çalışanlarının tamamını tanımıyorum ama tanıdıklarımın işlerine yaklaşımlarının oldukça ciddi olduğunu biliyorum.

Zaman zaman yazımla ilgili olarak görüştüğüm, fikir alışverişinde bulunduğum Yağız Barut genç yaşta gazetenin yazı işleri müdürlüğü sorumluluğunu almış. Konuştuğunuz zaman kendisinde otuz yıllık bir gazetecinin olgunluğunu görebilmek mümkün. Son derece geniş bir vizyona sahip, her zaman öğrenmeye hazır olduğunu ifade eden ama

aslında kendisinden de çok şey öğrenebilecek bir profesyonel.

Zaman zaman Türkiye ekonomisindeki gelişmeler ile ilgili görüşlerimi alan Gizem Taban da oldukça nitelikli bir gazeteci. Sorduğu sorular çok mantıklıdır, nettir, doğru bir sıra ile sorar ve ertesi gün gazeteyi açıp söylediklerimizin okuduğunuzda düşüncelerimizin gayet isabetli şekilde aktarıldığını görürsünüz.

Yakın zamanda tanıdığım ve yazılarımla ilgili olarak haberleştiğim Haber Müdürü Şermin Çolak'ın da gayet disiplinli, çalışkan bir gazeteci olması İz Gazete'nin geleceği açısından çok önemli.

Sonuç olarak İz Gazete, yazarlarının özgürce yazabildiği bir gazete olmasının yanı sıra son derece nitelikli çalışanlara sahip olan bir kurum. Gazete'nin oda ve koridorlarında dolaşırken, genç çalışanları ile selamlarken kendinizi bir gazetecilik okulunda gibi hissedebiliyorsunuz. Bu okulun her ziyaretinizde daha da geliştiğini, teknolojinin güncellendiğini, organizasyonun yedi yıl öncesinin mütevazı şartlarının çok ilerisinde bir noktaya geldiğini görüyorsunuz. İz Gazetenin 7'nci kuruluş yılı dönümü hakkında bunları düşünüyorum.

Gökhan Biçici: Türkiye habersiz kalmamasın diye güçlerimizi birleştiriyoruz

Dokuz8Haber Genel Yayın Yönetmeni Gökhan Biçici, medyanın ve iş birliğinin önemine vurgu yaparak, "Türkiye habersiz kalmamasın diye güçlerimizi birleştiriyoruz" dedi

DOKUZ8HABER Genel Yayın Yönetmeni Gökhan Biçici ile yerel ve ulusal medya alanında gerçekleştirdikleri çalışmalarını konuştuk. Özellikle 'Seçim 2023 Yerel Medya Koordinasyonu' projesinin içeriğini ve amacını anlatan Biçici, kuruluşunun 7'nci yılını kutlayan İz Gazete'ye de başarılar diledi. İz Gazete'nin sorularını yanıtlayan Biçici, seçim güvenliğinde medyanın önemine dikkat çekti.

'HEM MORAL HEM GÜÇ VERİYOR'

Öncelikle Dokuz8Haber'i "İz Bırakanlar Ödülü" için tebrik ediyoruz. Türkiye yaklaşık 4 ay sonra tarihinin en önemli seçimlerinden birisini yaşayacak ve siz de bu süreçte yönelik ciddi bir hazırlık içindedesiniz. Bu çerçevede de Seçim2023 Yerel Medya Koordinasyonu kuruldu ve çalışmalarını sürdürüyor. Seçime dönük bir yerel medya koordinasyonu neden kuruldu, seçim güvenliğiyle ilişkisi nedir, bu noktada okurlarımızın merakını giderebilir misiniz?

Türkiye'nin yerel medya dinamikleri içinde hızla öne çıkan İz Gazete'nin 7 yıllık hikâyesi bizi de heyecanlandırıyor ve bu noktada İz Gazete'yi, kurucusu Ümit Kartal'ı, adım adım bugünlere getiren emektaşlarını tebrik ediyoruz. Varlığınız hem moral hem de güç veriyor. Seçim 2023 Yerel Medya Koordinasyonu, İz Gazete gibi önemli yerel medya dinamiklerinin Türkiye'nin kader seçimlerinde güvenilir haber akışını güvence altına almak üzere bir araya gelmesiyle kuruldu. Önce Dokuz8HABER'le ilgili biraz bilgi vereyim ve oradan seçim çalışmalarına geçeyim isterseniz.

Elbette, nedir Dokuz8HABER'ni hikâyesi?

Dokuz8HABER, Gezi eylemlerinden bugüne yurttaşların ve gazetecilerin sansüre karşı haber alma ve haber yapma hakkı için verdikleri mücadelenin hem bir ürünü, hem de bu mücadeleyi başanya ulaştırabilmenin önemli bir aracı olarak doğdu. "Yurttaş haberciliğinin dinamikleri gazeteciliğin birikimi buluşuyor" sloganıyla yola çıktık. Bu buluşmanın ve buluşmayla ortaya çıkan sinerjinin kurumsallaştırılması çabasının temsilcisi olduk. Dokuz8HABER, 2018'e kadar yurttaş haberciliği tabanlı ve Twitter tabanlı anlık haber akışı odaklı çalışmalar yürüttü. 2018 yılından itibaren yurttaş haberciliğinden yerel medyaya, araştırmacı gazetecilikten veri haberciliğine, mobil odaklı video habercilikten, podcast üretimine kadar geniş bir çerçevede düzenli haber içeriği üreten bir medya platformuna dönüşmeye başladı. Yine Dokuz8Haber'i yayıncılıktan çok öteye geçerek bir medya platformu haline getiren en temel özelliğimiz medya alanına yönelik sistematik eğitim ve araştırma çalışmaları oldu. Kuruluşumuzdan bugüne Türkiye'nin 81 ilinden 3000'e yakın gazeteci, sivil toplum temsilcisi ve öğrencinin katılımıyla, 1000'den fazla dersten oluşan 100'ü aşkın farklı eğitim programı hayata geçirdik. Bu noktada Türkiye'de en fazla eğitim yapan medya platformu durumundayız. Yine medyanın dijital dönüşüm sürecini anlamaya yönelik araştırmalar da hayata geçirdik, raporlar yayınladık. Bunlardan en önemlilerinden birisi yerel medya veri tabanı çalışmamız oldu. Şu ana kadar 6 farklı araştırma hayata geçirdik ve tüm bu çalışmaların

birikiminin ürünü olarak Ekim 2021'de Dokuz8Akademi'nin kuruluşunu ilan ettik. Bugün Dokuz8HABER ve Dokuz8Akademi, DokuzMedya üst kimliği altında çalışmalarını sürdürmektedir. Dokuz8HABER Türkiye Gazeteciler Sendikası'yla ilk dönem toplu iş sözleşmesini de imzalamış ve bağımsız medya mecralarında içerisinde sendikali ve Toplu Sözleşmeli az sayıda yerden de birisidir.

'GÜÇ BİRLİĞİNDEN OLUŞTU'

Seçim 2023 Yerel Medya Koordinasyonu öne çıkan projelerimizden biri oldu. İçeriği ve amacına dair detaylı bir açıklama yapar mısınız?

Türkiye'nin yeni bir siyasal dönemine açılan kapısı olacağını ön gördüğümüz Seçim2023'te oynamaya talip olduğumuz rolle birlikte de medyanın da yeniden inşa edileceği bir dönemin kurucu öznelerinden birisi olmak istiyoruz. Türkiye Cumhuriyeti'nin 100'üncü yılında Cumhuriyetin yakın tarihinin kaderini belirleyecek bir seçim yaşayacağız. Güvenilir haber akışı sağlamak, seçim güvenliğinin en önemli başlıklarından birisi... Bu noktada seçim sürecinde ve seçim gününde haber akışının manipüle edilmesi, sağlıklı haber akışının baskı altına alınması, hatta engellenmesi, özellikle iktidar merkezli dezenformasyon amaçlı troll ordularının toplumun doğru bilgiye ulaşmasını zorlaştırması toplumun demokratik katılım dinamiklerini tümüyle tahrir edebilecek sonuçlar yaratabilir. Dolayısıyla seçim güvenliğini

sağlamanın en önemli boyutlarından birisi demokratik katılım sürecinin tahrir edilmesinin önüne geçmek üzere haber akışının güvenliğini sağlamak diye düşünüyoruz. Bu noktada da seçim güvenliğini garanti edecek en önemli araçlardan birisi haline geliyor medya... Yerinde haber takibi, demokratik katılım, insanların görüşlerini ifade edebilmesi ve olası ihlallerinin önüne geçilmesi açısından güçlü ve bağımsız bir medya önemli...

Türkiye genelinde her yerde seçim sürecini izleyerek daha adil bir seçim olmasını sağlamak istiyoruz. Yerel gazeteciler ve yurttaş haberciler ve bu alanda çalışan aktivistleri bir araya getirerek seçim sürecini en verimli, demokratik hale nasıl getirebiliriz, adil ve demokratik seçimin önünde ne tür engeller varsa onu nasıl bertaraf ederiz, kamuoyuna duyururuz derdindeyiz. Bu ihtiyaçtan yola çıkarak bir çağrı yaptık ve Türkiye çapında bir tür güç birliği yapan gazeteciler ve yurttaş habercileri olarak Seçim 2023 Yerel Medya Koordinasyonu'nu kurduk.

ÇALIŞMALAR VE HEDEFLER NELER?

Bugüne kadar ne tür çalışmalar yaptınız ve neler yapmayı planlıyorsunuz?

İlk seçim haberciliği eğitimini Kasım 2021'de

İzmir yaparak bir eğitim serisine başladık. O gün bugündür çalışmalarına büyük bir hızla devam ediyoruz. Şu ana kadar İzmir'de Ege, Adana'da Çukurova, Van'da Doğu ve Güneydoğu, Hopa'da Doğu Karadeniz, Samsun'da Karadeniz Bölge, Karadeniz Ereğlisi'nde Batı Karadeniz eğitimleri yaptık; Manisa, Denizli ve Samsun'da ayrıca eğitim ve buluşmalar gerçekleştirdik. Çok sayıda gazeteci ve yerel gazeteciyi sürece katkı ve eğitim verdik. Temmuz sonunda İstanbul'da bir Türkiye toplantısı düzenledik. Elbette onlarca kişi ve kurumla görüşmeler yaptık ve yapmaya devam ediyoruz. 31 Ocak-2 Şubat arasında Ankara'da en az 25 kentten 35 yerel gazetecinin katılımıyla önemli bir eğitim ve buluşma daha hayata geçireceğiz. Seçimlere kadar da en az 25 kentte daha bölgesel katılım eğitim toplantıları, buluşmalar gerçekleştireceğiz. Yüz yüze eğitimlerden düzenli online eğitimlere kadar geniş bir çerçevede eğitimler serisiyle, ülke çapında örgütlenmeyi peki-

tirerek #Seçim2023 Yerel Medya

Koordinasyonu'nu Türkiye'nin 973 ilçesine ve yurt dışı merkezlerine kadar yayacağız. Eğitim amaçlı video eğitim materyalleri de üreterek herkesin erişimine açacağız. Ocak sonunda ülke çapında hatta uluslararası ölçekte bir tanıtım ve dayanışma kampanyasıyla bu çalışmayı hedefe ulaştıracağız. Mart ayından itibaren de bu çalışmayı bir ajans türü örgütlenmeye dönüştürerek seçim kampanyasını başından sonuna etkin şekilde takip edebilir hale geleceğiz. Seçim günü de Türkiye'nin her köşesinden kaynağından, güvenilir haber akışı sağlayarak bu toplumu habersiz bırakmayacağız. Buradaki önemli bir nokta da Yön Radyo'yla da ulusal ölçekte iş birliği yaparak onlarca yerel radyonun katılımıyla "Radyolar ortak haber merkezi" ve yine yerel televizyonlarla iş birliği yaparak "Yerel TV'ler ortak haber merkezi" kuracağız. Seçim günü onlarca radyo ve yerel TV üzerinden milyonlara ulaşacağız ve bu birikim elbette isteyen tüm ulusal TV mecralarının erişimine de açık olacak. Bu noktada da hem gazetecilere, yurttaş habercilerine, sivil toplum kuruluşlarına, yani seçim güvenliğinin mesele yapan herkese açık bir çağrı yapıyoruz ve "Türkiye habersiz kalmamasın diye biz güçlerimizi birleştiriyoruz, 'siz de katılım' diyoruz.

Bilge Can Ünbal Yılmaz

Nefes alanımız!

Birçok fikrine katılmadığım bir 'meslek büyüğüm' gazeteciliğin; bir meslek değil, bir yaşam biçimi olduğunu söylemişti. Başlarda çok da katılmadığım bu fikre, meslekte edindiğim küçük küçük kıdem sayesinde ikna oldum. Bu küçük küçük kıdem bana bir insanın sadece para kazanmak için bu işi yapmayacağını öğretti. Nasıl mı?

Yazdıkları yüzünden gözaltına alınan, tutuklanan, sosyal medyada açık açık hedef gösterilen, haber kaynağı tarafından saldırıya uğrayan, olay yerinde haber yaparken polis tarafından darp edilen, bakanlar, başkanlar hatta muhtarlar tarafından azar işiten, canlı yayında tokat yiyen meslektaşlarım oldu. Kamuyu aydınlatmak için kamu kurumlarına sorduğu hiçbir sorunun cevabını alamayan sonra yine kamuyu yanılttı diye suçlanan, yıllarca çalıştığı halde bir meslek kartı olan basın kartını alamayan, sigortasız çalışan, güvencesiz çalışan, niteliksiz işçi maaşı alan, aylarca maaş

Her şeye rağmen gazetecilikte inat ediyorsak; üzgünüm, 'meslek büyüğüm' haklı, bu bizim mesleğimiz değil yaşam tarzımız...

alamayan, 'bakışların sorgulayıcı' diye işten kovulan meslektaşım oldu. Gazetecilik sadece bir meslek değil, bu meslektaşlarımın hiçbirini, her gün daha da itibarsızlaştırılmaya çalışılan bir meslekte ısrar etmezdi. Her şeye rağmen gazetecilikte inat ediyorsak, her gece yatma-

dan, her sabah ilk kalktığımızda gündeme bakıyorsak, maalesef sadece haber için değil gazeteciliği yaşatmak için de uğraşıyorsak, bir yandan yapamadığımız haberlere hayıflanırken bir yandan da 'çalıştığım mecraya ve gazetecilik nasıl gelişir' diye kafamızda tezler kuruyorsak; üzgünüm, 'meslek büyüğüm' haklı, bu bizim mesleğimiz değil yaşam tarzımız... İşin kötüsü Türkiye'de bir avuç seçilmiş dışında kimseye yaşam alanı tanınmadığı gibi bize de yaşam alanı tanınmıyor. O yüzden çoğumuz mutsuzuz

ve bıkmadan nefes alacağımız bir alan bulmaya çalışıyoruz. Şanlıysak kendimize 'İz Gazete' gibi bir yaşam alanı buluyoruz. Şanlıysak diyorum çünkü, gazeteciliği kendi çıkarının önüne koymuş, her türlü olumsuzluğa birlikte göğüs geren bir ekiple yurtdışında saydığım zorluklar sadece bir detay olarak kalıyor. Şanlıysak diyorum çünkü, küçük küçük kıdemim bana, gazeteciliğin bir takım işi olduğunu, güzel goller atabilmek için iyi paslar vermek gerektiğini ve bazen tek vücut savunma yapmak gerektiğini

ni de öğretti.

Bu nedenle benim için mesai arkadaşından çok yol arkadaşına dönüşmüş, en iyisini yapabilmek için canını dişine takan arkadaşlarıma teşekkür etmek istiyorum. ***

Yaptığımız her haberin, yazdığımız her yazının arkasında bizim gibi dik duran Yağız'a, fikirlerimizi önemseyen, takdirini de tembihini de esirgemeyen Şermin'e, vizyonu ile ışık olan (özellikle benim) yazdıklarımızı kontrol etmekten ve hataları düzeltmekten bıkmayan Nil'e, enerjisi hiç bitmeyen üretmekten bıkmayan Gizem'e, yaptığımız işleri elle dokunur hale getiren çoğunlukla gazete sayfalarını sanat eserine çeviren Selda ve Ömer'e, ışık hızından daha hızlı haber giren, çalışkanlıkta eline su dökemeyeceğimiz Duygu'ya, çayını yüreği kadar sevdiğimiz Zeynep ablaya, her sorumluyu bıkmadan cevaplayan hatalarımızı müthiş bir öğreticilikle telafi eden Murat abiye ve bize bu nefes alacağımız bir alanı yarattığı ve tökezlediğimizde yanımızda olacağından hiç şüphem olmayan Kartal'a teşekkür ederim. (Ve tabii birebir çalışmadığım, aynı çatı altında çalışmaktan üretmekten mutluluk duyduğum tüm İz Medya emekçilerine dostlukları için teşekkür ederim) ***

Nefesimiz yettiğince beraber yürüyelim ama bu yol uzun ve meşakkatli, kendime de sizlere de her zaman sizin gibi yol arkadaşları diliyorum... 7 değil 77'nci yılımızı kutlamak dileğiyle... İYİ Kİ DOĞDUN İZ GAZETE!

ÜRÜNÜN İYİSİ COĞRAFİ İŞARETLİSİ

İzmir Ticaret Borsası olarak coğrafi işaretlerin stratejik önemini biliyoruz. Bölgemizin geleneksel ürünlerinin korunmasında ve tanıtımında aktif rol alıyoruz.

www.itb.org.tr

EGE İNCİRİ

EGE SULTANI ÜZÜMÜ

URLA SAKIZ ENGİNARI

EGE PAMUĞU

Alüminyum Doğrama ve Cephe Sistemleri
Cam Balkon, Katlanır Cam, Sürme Cam, Giyotin Cam
Panjur, Cam-Korkuluk, Küpeşte- Korkuluk
Çelik Çatı, Ferforje, Otomatik Kayar Kapı

Mail : info@proconas.com

WhatsApp : 0532 523 15 25

Telefon : 0850 441 34 28

İskender Odabaşoğlu

Özgürlükten korkanlar

Cahit Arf, dünyadaki sayılı matematikçiler arasında yer alan bir bilim insanıdır. Matematik dünyasına önemli kazanımlar sundu. 1943 yılında İnönü Ödülü, 1974 yılında TÜBİTAK Bilim Ödülünü kazandı. Kullandığımız 10 Türk lirasının üzerinde resmi var. Bir dönem ODTÜ'de görev yaptı. 12 Mart 1971 Darbesi sırasında ODTÜ'de görevdeydi. Kemal Kurdaş, rektör olarak Arf gibi, Oktay Sinanoğlu'nu da ODTÜ'ye getirebilmişti. Aktarılanlara göre, Cahit Arf dünyaca ünlü bir bilim adamı olduğu için generaller kendisiyle tanışmak istemişler, o da gitmiş. Generaller kendisine serzenişte bulunmuşlar, öğrencileriniz söz dinlemiyor, itiraz ediyorlar. Cahit Arf kısaca yanıtlanmış; Biz onları itaat etsin diye değil, sorgulasınlar diye yetiştiriyoruz.

Bilim insanı araştıran, sorgulayan kişidir. Cahit Arf bunu "Bilim insanının amacı anlamaktır. Ama büyük harflerle anlamaktır" diye tanımlar. Matematiği bir meslek dalı olarak değil, bir yaşam tarzı olarak gören Cahit Arf'ın bir dileği vardır: "Tek istediğim sizin gördüğünüzü başkalarının da görmek istemesi ve bunu siz paylaşarak yayabilirsiniz. Benim elime geçen bir şey yok amacım toplum olarak bir şeylerden haberdar olmaktır!"

Bilgiye ulaşmak, toplum olarak bir şeylerden haberdar olmak istiyorsak, basına gereksinmemiz var. Gerçeği bulmaya çalışan bilim insanı gibi, haberciliği, basın emekçiliğini bir yaşam biçimi olarak kabul

eden insanlardan söz ediyorum.

1968 yılında ODTÜ Öğrenci Birliği Başkanı olarak birçok eyleme katıldım. Yürüyüşlerde, mitinglerde, toplantılarda birçok basın emekçisini tanıdım. Karda, kışta, sıcakta, yağmurda, çatışmada görevini yapmaya çabalayan, haberci ve fotoğrafçı insanları tanıdım. Bülent Ecevit'le Özgür İnsan Dergisi'ni çıkartmak için bir araya geldiğimizde yine dostlarla birlikteydik. Okuldan mezun olup, İzmir'de bir yandan mesleğimi yaparken, Demokrat İzmir gazetesinde "Hakça" başlığı altında köşe yazıları yazdım. Birkaç hafta Halk Sektörü sayfasını düzenledim. Bunlar gönüllü çalışmalardı. Daha sonra da sürdü, sürmekte.

Neden uğraşıyorsunuz? Daha iyi bir ülke için.

Bunun için olmazsa olmaz değerler var: Birincisi, "Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir" diyen Mustafa Kemal Atatürk'ü ve devrimlerini özümsemektir.

Özgürlükten ve bağımsızlıktan yana iseniz kimsenin düşüncesinden korkmazsınız. Zamanınızın elverdiği

sürece, her söyleneni dinlemekten, her verilene okumaktan bir zarar gelmez. Tam tersine, sizinkinin aynısı olmayan düşünceler sizin ufkunuzu açabilir. Bir başka anlatımla, özgür ve bağımsız kişi her okuduğuna, her duyduğuna inanmaz.

Bunun için kişinin kendi özgür vicdanı ile karar vermesini vurgulayan bilim ağırlıklı bir eğitim şarttır.

Düşünce özgürlüğü kültürel birikimle genişler. Bu birikimden rahatsız olanlar ise siyaseti iktidar için yaparlar. Bu kişilerin yaptığı ve yaptırdığı işlerin bir kısmı etik, yani ahlaki değildir. Ticaret veya sanayi ürünü olarak yapıyorsa da yanlış, sahtedir, malzeme miktarı, cinsi eksiktir. Örnek olarak depremde yıkılan binaların neredeyse tamamı yanlış ve eksik imalattandır. Marketlerde satılan hileli ballar, deterjanlar, gıda ürünleri de bu anlayışın yaşamımıza yansımalarıdır.

Basın emekçisinin görevlerinden birisi de bu yanlış, ahlaksızlığı, soygunu bilimsel olarak kanıtlandığı zaman bunu halkına anlatmaktır. Bu işin fiziki tarafı.

Öte yandan düşüncesini paylaşmak isteyen düşünceyi kitlelere aktarmak da bir basın emekçisinin görevidir. Basın emekçisi, bu hizmetinden dolayı baskı altına alınmaz. Ancak, yıllardan beri yaşanan bir olay var ki birçok basın emekçisinin haberi yayınlanmadan önce sansüre uğrayabiliyor, tam tersine değişiklik yapılabiliyor.

Korkunun bir yararı yok. Özgürlük ve bağımsızlık bizim karakterimizde var. Karakterimizi baskılamayalım.

“
Düşünce özgürlüğü kültürel birikimle genişler. Bu birikimden rahatsız olanlar ise siyaseti iktidar için yaparlar.”

Hakan Bodrumlu

Gazeteci kimdir?

Otobüsteki yaşlı teyzeye yerini verirken kapının dibindeki iki genç kızdan birinin takograf işi yapan sevgilisinin ev geçindirebilecek kadar para kazanmadığını, şoförün sesli bir şekilde Araçta konuşan iki turisti "Yeter artık burası Türkiye, milleti bağıra bağıra rahatsız etmeyin" diye çıkışını, tıklım tıklım dolu olan araca okul çıkışı binemeyen öğrencilerin umutsuz bakışlarını, ittire kaktıra zor bela binen marangoz çırağının yetmeyen bakiyesi yüzünden gerisin geri inmek zorunda kalışını, aldığı maaş arabasının yakıtına

yetiremeyen doktorun kullandığı toplu taşıma aracının camının ardından geçen silüetlere dalışını, kısacası herkesi; hâkimi, polisi, askeri, esnafı, işçisi kimin derdi varsa kendi derdi bilip hak arayana hakkını hakkıyla haklıya teslim edilmesini sağlayan sorumluluk bilinci yüksek, yaşadığı çevreye, bitkiye hayvana duyarlı bir dünya yurttaşı demektir GAZETECİ...

Bu sebeple; Çoğu zaman küfür, yumruk ve tehditlere maruz kalan, Hürriyetine düşkünlüğünden işgale karşı ilk kurşunu sıkan,

Kimi zaman araçları bombalanıp katledilen,

Kimi zaman da sokak ortasında vurulup cansız bedeni ve delik ayakkabısıyla bu

coğrafyanın asırlık kahrına kahr katan,

Kimi zaman asitler ile eritilip yok edilen anne ve babalardır GAZETECİ...

“
Kimi zaman da sokak ortasında vurulup cansız bedeni ve delik ayakkabısıyla bu coğrafyanın asırlık kahrına kahr katandır gazeteci...”

SENDİKAMLA DAHA GÜÇLÜ

ADİL ÜCRET

TACİZ VE ŞİDDET

AYRIMCILIK

ŞİKAYET ÇÖZÜMÜ

DÜZENLİ İŞ

SİGORTA

EŞİT FIRSATLAR

DÜZENLİ ÇALIŞMA SAATLERİ

BERLİDOKUMA VE TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI DERİTEKS 1948

TÜRK-İS 1952

İndüstri All

1 YAŞASIN MAYIS

Birlik, Mücadele, Zafer!

Cihan Samgar

Sermayesi emek, kendisi okul

İz Gazete'nin kuruluş öyküsünü defalarca gerek bu köşelerden gerek kürsülerden gerekse de sohbetlerden birçoğunuz biliyorsunuz. 2016'da işçi bir annenin çektiği kuş kadar kredi ile Bornova'da tek göz bir odada başladı İz Gazete'nin serüveni. O günlerden bugüne 7 yıl geçti. Bu 7 yılın yaklaşık 4 yılında yönetici olarak aktif görev alan birisi olmak benim için de onur ve gurur sebebi...

Kurduğundan beri yaşanmayan zorluk da kalmadı. Dikensiz gül bahçesi yok tabii. Hem genel hem de yerel iktidarların siyasi baskılarından tutun da ekonomik problemlere kadar birçok zorluğu hamurundaki emekle aştı bu gazete. Stajyerlerinden gazete yönetimine, gönüllü muhabirlerinden okurlarına kadar ciddi bir emek söz konusu. Zaten sermayesi emek olunca bu birliklik olmasaydı bugünler görünmezdi.

Günümüzde basın sektörünün ayakta kalabilmesi için gerekli olan yegane şeyin para olduğu düşünülürken bunun yetersiz olduğunu ispatlayan yerde duruyor İz Gazete. Hep öyle oldu. Para gerekli mi? Malesef gerekli ama İz Gazete bugün bunun tek gereklilik olmadığını ispatladı.

BİR BAŞARI ÖYKÜSÜ

Özellikle ülkenin içinde bulunduğu durumdan kaynaklı bugün bir gazetenin sadece baskı maliyeti bile arşa vardı. Malum kâğıt da ithal, mürekkep de... Ekonomik

sebepler başta olmak üzere, günlük olarak raflarda olan İz Gazete'nin özellikle Basın İlan Kurumu'nun ihale ilanları olmadan ayakta kalması açık ve net başarı öyküsüdür. Üstelik bunu yaparken kalemini de hiç eğmeden gerçekleştirmiştir.

İşçi eylemleri ve grevler yerelde ilk burada haber olmuştur. Sendikalar, sivil toplum örgütleri bilir ki sesini daha çok duyurmak isterse İz Gazete hep yanı başındadır.

Peki bu bir başarı öyküsü derken bu tesadüf müdür? Muhakkak ki değildir. Çorbadaki kendi tuzumun da olmasının verdiği gururla, İz Gazete'den bahsederken Ümit Kartal'dan da bahsetmek gerekiyor.

'ÜMİT BEY KARTAL KARDEŞİM'

Ümit Kartal ile tanışıklığımız İz Gazete'den eskiye dayanıyor. Ama bağımızın kuvvetlenmesi İz Gazete ile başladı. İz Gazete bünyesine dahil olmadan önce gazetede aldığım ilk görevim 1. İz Birakanlar Ödül Töreni'nde sahne arkasında ödülleri sıraya koymaktı. Sadece gönüllü bir şekilde arkadaşşıma yardım etmişim. Daha sonra bir gün 'Ümit Bey Kartal Kardeşim' (işler yolundayken hep böyle seslenirim) ile otururken hiç aklımızda yokken birlikte yol yürüyebileceğimize karar verdik.

Daha önce gazetecilik ile ilgili tek deneyimi okurluk olan ben, böylelikle İz Gazete'de göreve başladım. İlk zamanlar oturabileceğim ma-

İz Gazete, sermayesi emek olan bir okuldur. Sermayesi emek olanın ömrü de uzun olur.

sam, sandalyem bile yoktu. Hatta ofise gidip eve dönecek paramız bile yoktu cebimizde. Ama inatçıydık. En büyük iki gücümüz emeğimiz ve hayallerimizdi. Bunun da farkındaydık. Bugün 7. yıl etkinliği düzenlenirken başarılarımızı ya da başka bir deyişle Ümit'in başarılarını söylemek ukalalık olmayacaktır.

İlk gittiğim basın toplantısı, ilk kaleme aldığım köşe yazısı, ilk canlı yayın deneyimi hep 'Ümit Bey Kartal Kardeşim'in teşviği ile oldu. Yapmam dediğim birçok şey için beni yüreklendirdi. Sadece beni değil, emin olun gazeteye yolu düşen hemen herkesi. İşte tüm bu sebeplerden dolayı İz Gazete, sermayesi emek olan bir okuldur. Ve bu okul artık 7 yaşında.

Sermayesi emek olanın ömrü de uzun olur. Nice 7 yaşlara gazetem.

Semih Demirel

Abi işiniz çok güzel

Bu sözü ayda üç beş defa duyarım. Dışarıdan bakan insanlara göre bizler, ülkemizi spor kulüplerinin peşinde keşfeden, futbolcularla yakın iletişimde olan ve müsabakaları yerinde takip etme ayrıcalığına sahip insanlarız. İşin gerçeğine gelecek olursak, hayal kırıklığı.

Düşündükleri şeyler aslında bir açıdan doğru. Evet, kulüplerle yolculuk yapabiliyoruz, sporcular veya teknik ekipten birileriyle arkadaşlık kurabiliyoruz ancak bu o kadar kolay mı?

Öncelikle bu mesleği yapmak için iletişim fakültesi veya bir üniversite bitirmenize gerek yok. Bu hem iş bulma konusunda hem de kalifiyeli eleman olsanız bile maaş konusunda karşınıza zorluk olarak çıkıyor. Çünkü sizinle aynı işi yapabilecek(!) sayısız sayıda insan var. Okulda sana öğretilen basın etiği,

Habermas, Weber gibi iletişimci-

Bizim mesleği sevmeden yapamazsınız. Severseniz de bırakamazsınız.

lerin kuramları, hiçbir anlam ifade etmiyor mesela. İş arayışında daha fark ediyorsun. Bunlar sadece eğitim ile ilgili sorunlar. Peki, gerçek sorunlar neler?

Hava -5 derece, bardaktan boşalırca yağmur veya kar yağıyor ve sen basın tribününde veya saha içerisinde görevlendirildiğin yerde üşüyorsun. Saha içerisi, daha da felaket durumunda. Fotoğraf çekip ilk yarının ardından hemen merkeze göndermen gerek. Ancak kuru bir yer bulamıyorsun. Üstüne taraftarlara çok yakın olman sebebiyle her an başına bir cisim isabet edebilir. Yediğin küfürleri bile duymuyorsun bir süre sonra. Maç biter bir grup taraftar seni tartaklayabilir ve bunun üzerine saatlerce yolculuk.

Konuşmak istersin, susuturlar. Aman şu camia kırılmasın, aman bu kırılmasın diye. Sonuç olarak seneye bir daha gideceksin. Sana kalan ise başındaki dikiş izleri olur.

Bizim mesleği sevmeden yapamazsınız. Severseniz de bırakamazsınız. Şimdi o, "Abi işiniz çok güzel yeaa." diyen arkadaşlarıma soruyorum; "Devede kulak misali anlattığım bu bilgiler ışığında hala böyle mi düşünüyorsunuz?"

- Aktif
- Hızlı
- Güvenilir
- Müşteri Odaklı
- Doğru ve Zamanında Çözümler

- Taşımacılık Hizmetleri
- Dağıtım Hizmetleri
- Komple ve Parsiyel Nakliye
- Kurumsal Çözümler
- Sektörel Çözümler
- Sigorta Hizmetleri

EGE
ULAŞIM

444 63 43 www.egeulasim.com.tr

İZŞOFODA

www.izsofoda.org.tr

Biz 30 bin kişilik bir aileyiz.

CELİL ANIK

İzmir Şoförler ve Otomobilciler Esnaf Odası Başkanı

(0232) 255 12 15

/izsofoda

'BAMAD'ın ismini önümüzdeki yıllarda sıkça duyacaksınız'

BAMAD'ın var olma amaçlarından birinin basın emekçilerinin yaşadığı sıkıntılara çözüm üretmek olduğunu söyleyen Özgür Zeybek, "Türkiye'de özellikle yerel medya ayağında çalışan basın emekçilerinin koşullarının iyileştirilmesi ve teknik anlamda yeterliliklerinin artırılmasına yönelik projeler geliştiriyoruz. Önümüzdeki yıllarda adından sıkça söz edilen bir oluşum olarak çalışmalarımızı sürdüreceğiz" diye konuştu

BASIN Özgürlüğü ve Medya Araştırmaları Derneği'nin (BAMAD) kurucuları arasında yer alan ve Genel Sekreterlik görevini yürüten Özgür Zeybek ile derneğin faaliyetleri ve Türkiye'deki basın özgürlüğü üzerine konuştuk.

Gazeteciler için birçok farklı proje geliştirdiklerinden söz eden Zeybek, "Önümüzdeki yıllarda gerek üyelerimizin etkin faaliyetleri gerekse ortaya koyduğumuz çalışmalar ile adından sıkça söz edilen ve özellikle yerel medya alanında çok sayıda basın emekçisine ulaşan bir oluşum olarak çalışmalarımızı sürdüreceğiz" diye konuştu.

EMİN ADIMLA İLERLİYORUZ

Daha önce edebiyat ve tiyatroyla uğraşan, son 5 yıldır da basın sektörünün içinde olan ve İz Gazete'de köşe yazarlığı yapan Zeybek, köşe yazarlığı sürecinin alandaki basın emekçilerini ve onların çalışma koşullarını anlamaya noktasında çok yararlı olduğunu kaydetti. Basının ve basın emekçilerinin önündeki olumsuz koşullara yakından tanık olmanın kendisinde başka düşünceler uyandırdığını aktaran Zeybek, BAMAD'ın kuruluş amacından da bahsetti; "Benim açıldım bilmek, farkında olmak ve hayıflanmak dışında bu konuda bir şeyler yapma gereği ve isteği doğurdu. İşte bu düşüncelerle, aynı fikir ve bakış açısına sahip olduğumuz dostlarımızla, basın emekçilerinin siyasal, sektörel, ekonomik anlamdaki zorluklarını aşmak, bunlar için çözüm üretmek, etkin fikirler ve yöntemler geliştirmek aynı zamanda sosyal haklar konusunda çalışmalar yapmak üzere bir oluşumun gerekli olduğunu düşündük. BAMAD işte bu amaç ve niyetle kuruldu. Acele etmeden emin ve sağlam adımlarla ilerliyoruz. Heyecanımız da var kararlılığımız da. Ama en önemlisi sabrımız var. Türkiye'de özellikle yerel medya ayağında çalışan basın emekçisi dostlarımızın koşullarının iyileştirilmesi ve teknik anlamda yeterliliklerinin artırılmasına yönelik eğitici faaliyetlerin sağlanması için çalışıyor, projeler geliştiriyoruz. Önümüzdeki yıllarda gerek üyelerimizin etkin faaliyetleri gerekse ortaya koyduğumuz çalışmalar ile adından sıkça söz edilen ve özellikle yerel medya alanında çok sayıda basın emekçisine ulaşan ve destekleyen bir oluşum olarak bu alandaki çalışmalarımızı sürdüreceğiz" diye konuştu.

'TABLO İYİ DEĞİL'

Türkiye'de basın özgürlüğü konusunda tablonun hiç de iyi olmadığını ifade eden Zeybek, bu durumun uzun yıllardan beri devam ettiğinin altını çizdi. Basın ve basın emekçilerine karşı sert bir tavır var olduğunu belirten Zeybek, "Bu tavır son 15 yıldır artarak devam ediyor. Burada önemli olan, basın mensuplarının ne düşündüğü ve ne istediği, vatandaşın basından beklentisinin ne olduğu gibi sorulara yanıt aramak. Daha da önemlisi basına yönelik sistematik tavrı doğru anlamak ve çözüm önerileri üretmek" dedi.

Basın Konseyi'nin 2022 yılına ait Basın Özgürlüğü raporuna da değinen Zeybek, "Türkiye, Basın Özgürlüğü Endeksi'nde 180 ülke arasında 149'uncu

sırada yer alıyor. Ama biraz daha açmak isterim. Sıralama, güvenlik göstergeleri açısından bir sıralama. Oysa raporda başka veriler de var. Örneğe, siyasi göstergeler açısından 154'üncü, ekonomik göstergeler açısından ise 161'inci sıradayız" diye konuştu.

GAZETECİLER İÇİN ANKET

Daha önce BAMAD olarak yaptıkları anketi de hatırlatan Zeybek, oldukça çarpıcı sonuçlar elde ettiklerini söyledi. Çıkan sonuçlarla ilgili örnekler veren Zeybek, şunları kaydetti:

"Medya çalışanlarının neredeyse 3/4'ü meslekten elde ettikleri gelirle geçinemediğini söylüyordu. Aynı zamanda yüzde 85'i işsiz kalma

kaygısı taşıdığını belirtiyordu. Çoğunluk sektörün geleceği konusunda iyimser değil. Fakat meslek değiştirmeyi düşünenler bu grubun sadece yüzde 30'undan ibaret. Ankete katılan medya mensuplarının yüzde 84'ü haber yaparken kendine otosansür uygulama ihtiyacı duyuyor ve katılımcıların yüzde 95'i basın özgürlüğüne engel hukuksal yaptırımlara maruz kalmak konusunda kaygılı. Buna rağmen yüzde 73,5'lik bir grubun, yeniden bir meslek seçme şansı olsa yine aynı mesleği seçeceğini söylemesi önemli. Bunca ekonomik, politik ve sektörel zorluğa rağmen bu mesleği sürdürmekte kararlı, gerçek mesleğini büyük bir özveri ve aşkla yapan bir basın emekçileri ordusu var. Bu durum bütün olumsuzluklara rağmen bir noktada umut verici bir gerçek olarak duruyor. Şartlar kötü de olsa, ısrar eden cesur insanların varlığı önemli."

'GİDİŞAT DEĞİŞECEK'

Basın sektöründeki kötü durumun değişeceğini dile getiren Zeybek, dernek olarak var olma amaçlarımızdan birinin bu olduğunu belirtti. Basın emekçilerinin önündeki engelleri aşmak konusunda çözüm üretmek için çalıştıklarını söyleyen Özgür Zeybek, "Bu düşünce ve amaçta olan çok sayıda sivil toplum kuruluşu da var. Önemli olan bu durumu makûs bir kader olarak kabul etmeyip, direnmek. İnançlı ve kararlı olmak. Bu ülkede ifade özgürlüğüne inanan, bunun

için emek harcayan, direnç gösteren insanlar oldukça elbette değişecek. İşte bu dostlarımızın kararlı duruşu ile değişecek. Bunun için ihtiyacımız olan daha az korku, daha fazla inanç ve daha etkin mücadele" ifadelerini kullandı.

'KABUL EDİLEMEZ'

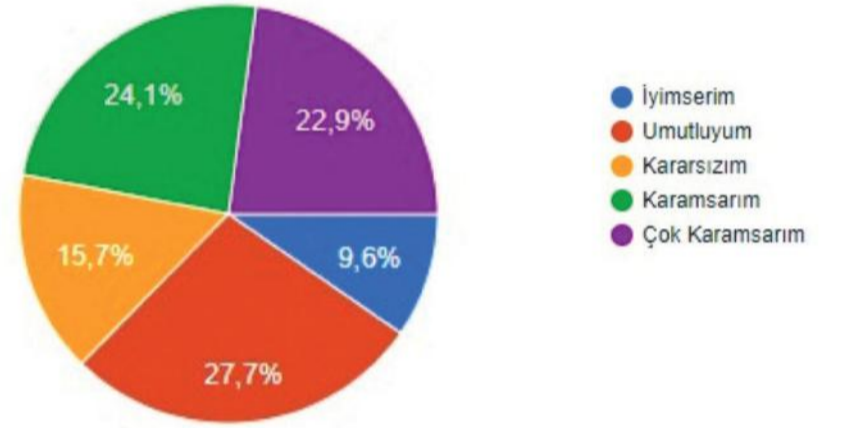
Geçen yılın en çok tartışılan konularından biri olan Sansür Yasası'na yönelik açıklamalarda bulunan Zeybek, çıkarılan yasanın kabul edilebilir bir yanının olmadığını belirtti. Yasadaki muğlaklığa vurgu yapan Zeybek, "Yasa ve yasaya karşın oluşan toplumsal muhalefet üzerine konuşmadan önce şunları söylemek isterim. Christophe Deloire şöyle diyor; 'Gazetecilik dezenformasyona karşı en iyi aşıcıdır.' Özellikle dezenformasyon ve infodemi-

nin, üstelik siyasal erkin de desteğiyle git gide arttığı ve boyalı bir basın anlayışının gerçekleri perdeleme çabası dikkate alındığında, bu söz ne kadar da anlamlı değil mi? Bu bilgi kirliliği ve dezenformatif anlayışa karşın en önemli mücadele alanı ise yerel medya bana göre. Aslında bu yasa, bu alanı hedef alıyor. Bize düşense tam da bu alanda olmak ve direnç göstermek. Neler var bu yasa kapsamına peki? 'Halka yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu' örneğinin. Kime göre, neye göre? Denetleme mekanizması ne? Hangi kurallar ve hangi çerçevede ele alınacak. Bir basın ombudsmanından mı söz ediliyor? Peki, tarafsızlığı nasıl belirlenecek? Buna benzer daha pek çok soru ucu açık ve muğlak. Daha önce verilen kararlar, tutuklu gazetecilere atfedilen suçlamalar, dava dosyaları vs. bütün bunlar gösteriyor ki iktidara son derece geniş bir takdir yetkisi ve hareket alanı açıyor. Öyleyse bu muğlak ifade gösteriyor ki beğenilmeyen her haber yanıltıcı sayılacak. Hatırlayalım. Pandemi döneminde 'Gerçek ölüm ve vaka sayısı çok daha yüksek' diyen hekimler yanıltıcı bilgi ile halkı paniğe sevk ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınmıştı. Bu yasa ile benzer örneklerin çoğalması mümkün. Örneğin konuşulmayan bir başka husus ise yerel gazetelerin ilan gelirlerinin azaltılması. Ekonomik kriz, içinde bulunduğumuz koşullar dikkate alındığında yerel gazetelerin varlığını sürdürmesi önünde ciddi bir engel. Özetle bu yasa hiçbir yanı ile kabul edilebilir değil" açıklamasında bulundu.

'DUYARLILIK OLUŞMADI'

Öte yandan Zeybek, basın ve ifade özgürlüğüne karşı ciddi bir tehdit oluşturan yasaya karşı yeterince toplumsal muhalefet yaratılmadığı görüşünde. Sansür Yasası'nın bir sopa olarak özgür basının karşısına duracağını da dile getiren Zeybek, "Türkiye'de basın emekçilerinin yalnız olduğunu düşünüyorum. Bunu iki yönü ile tartışabiliriz. Bu anlamda bir toplumsal duyarlılık olmadığı gerçek. Herkes özgür basından söz ediyor. Bunu talep

4- Mesleğinizin geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz?

BAMAD

Basın Özgürlüğü ve Medya Araştırmaları Derneği

ediyor ama bu anlamdaki mücadele yalnız ve sadece basın emekçilerine düşüyor. Bir diğer yanı ise, Türk basını da bu konunun üzerinde çok durmadı aslında. Çünkü bana göre artık çok keskin ve sert bir ayrım var. Bu yasadaki etkileneceğini düşünen yandaş medya ve yasaya rağmen doğru bildiğinden vazgeçmeyeceğine inanan muhalif medya. Bu nedenle, bana göre, herkes gardını almış durumda. Özetle, toplumsal anlamda yasaya karşı bir muhalefet yok ve oluşmadı. Basın emekçileri ise, yoluna devam ediyor" ifadelerini yer verdi.

'İLGİ YOK'

"Gazeteciler neden örgütlenemiyor?" sorusuna da yanıtlayan Zeybek, örgütlenmenin önündeki problemleri sıraladı. "Basın sektöründe örgütsüzlük kavramını çok kabul etmiyorum" diyen Zeybek, "Gazeteciler Sendikası, Gazeteciler Cemiyeti, farklı basın dernekleri gibi pek çok alan var aslında. Fakat bana kalırsa etkin kullanılmıyor ve basın emekçisi dostlarımız tarafından gereken ilgiyi görmüyor sanırım. Yani bu anlamda alanlar olmasına karşın, katılım ve örgütlü mücadeleye yönelik faaliyetler de yetersiz. Bir başka yanı da çalışma koşulları elbette. Yoğun mesai süreleri, korku kültürünün var ettiği bir otosansür tavrı, sigortasız ve sosyal haklardan yoksun çalışan alaylı basın emekçilerinin oldukça önemli bir çoğunluğu kapsamaması... Bütün bunlar dikkate alındığında örgütlü mücadelenin önündeki engelleri başka yerde aramaya gerek yok sanırım" şeklinde konuştu.

KATILIM ÇAĞIRISI

Örgütlü mücadele noktasında bir çağrı da yapan Zeybek, "Vesile ile İzmir'deki bütün basın emekçisi dostlarımızı;

yerel ve ulusal demokrasi mücadelesinin süreci ve önemi, kitlelere doğru ve nitelikli haber ulaştırmanın değeri ve yöntemleri, basın emekçilerinin hukuksal, yaşamsal ve sektörel hakları, hak mücadelesi yöntemleri ve haber üretirken hukuksal süreçlerin gerekliliği gibi konularda fikir üretmek, çözüm yöntemleri geliştirmek ve şartların iyileştirilmesi yönünde mücadele etmek üzere Basın Özgürlüğü ve Medya Araştırmaları Derneği'ne katılmaya davet ediyoruz" diye konuştu. ■ Nil Kahramanoğlu

7 YILIN İZİ

İMTİYAZ SAHİBİ

Ege İz Gazete Basın Yayın Reklamcılık San. ve Tic. A.Ş adına
Ümit Kartal

Genel Yayın Yönetmeni

Ümit Kartal

İz Medya Yayınlar Koordinatörü

Murat Atilla

Haber Merkezi

Nil Kahramanoğlu
Pınar Teke
Ömer Dinç
Gizem Taban
Fuat Akar
Özgür Eren Yılmaz
Duygu Kaya
Bilge Can Unbal Yılmaz

Sayfa Sekreteri

Selda Meşe

Genel Koordinatör

Özgür Coşkun

Yazı İşleri

Müdürü (Sorumlu)

Yağız Barut

Haber Müdürü

Şermin Çolak

Hukuk Danışmanı

Av. Pınar Gürsoy Kılınc

Basım Yeri

Arslan Güneydoğu Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. Kısıp Sanayi Metal İşleri 2. Cad. Kısıkköy/İzmir

Yönetim Yeri Adresi

Akdeniz Caddesi Akdeniz İş Merkezi No: 5 Kat: 3 Daire: 306 Konak/İzmir Tel: 0 232 483 05 85

Dağıtım

Turkuvaz Dağıtım A.Ş.

21 Ocak 2023 Cumartesi Yılı: 6 Sayı: 1038

İz Gazete'nin ücretsiz ekidir.

(Pazar günleri ve dini bayramlarda çıkmaz)

Yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Özel haberler kaynak gösterilmeden kullanılamaz.

İz Gazete, İhlas Haber Ajansı (İHA) ve Anadolu Ajansı (AA) abonésidir.

İz Gazete Basın Konseyi üyesidir. Basın Meslek İlikerine uymaya söz vermiştir.

Basın özgürlüğü için GÜÇLÜ YEREL MEDYA

YAZAR, şair ve eğitimci Gülçin Sahilli, İz Gazete'nin 7'nci yılına özel, Basın Özgürlüğü ve Medya Araştırmaları Derneği (BAMAD) Kurucu Üyesi Av. Utku Kılınç ile özel bir röportaj gerçekleştirdi. BAMAD'ın çıkış amacı, yazılı basının geleceği, basın mensuplarının gelişimi ve basın özgürlüğü ile ilgili soruları yanıtlayan Utku Kılınç, "Basın özgürlüğü kavramına en azından kısa vadede makro bir çözüm üretmek peşinde değiliz. Bu pek gerçekçi de olmaz. Yerel basının güçlendirilmesi gerektiğini, güçlü bir yerel basının domino etkisi yaratmasının daha kalıcı olacağını düşünüyoruz." diye konuştu.

HEDEFİMİZ KLİNİK KURMAK

BAMAD'ın yola çıkışta öncül amacı ne idi? Bu amacın ne kadar gerçekliğe ulaştı?

BAMAD; basın özgürlüğü, ifade özgürlüğü, düşünce özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü gibi temel hak ve özgürlükleri öncelikle rutin yaşamın bir parçası yapma, bu doğrultuda teorik ve pratik çalışma alanları tanımlama ve üretme amacı ile kuruldu. Çocuğun adını hak etmesi için bir kahramanlık yapması veya yaptığı kahramanlığa göre ad alması çok eski söylencelerde kalmış olsa gerek, BAMAD da adını aldı, kahramanlığını da artık zamanla bekliyoruz demek amacın gerçekleşmesine ilişkin sorunuzun yanıtı olur kanısındayım. Yeni bir oluşum, bilinçli olarak dar bir ekip çalışması ile yürütülen bir oluşum. Düşüncenin ve ifadenin nasıl bir sınırı yoksa, BAMAD için düşlediğimiz amaçların da bir sınırı yok ancak rasyonel bir çalışma programı ve zamana bağlı hedefleri var. Hedefi elbette ki uzun zamandır kaybettirilen ve aynı zamanda maalesef kaybedilen özgürlük anlayışını daha gelişmiş olarak geri getirebilecek çalışmalar yürütmek. Burada diğer oluşumlardan ayrılan bir yönümüz var; basın özgürlüğü kavramına en azından kısa vadede makro bir çözüm üretmek peşinde değiliz. Bu pek gerçekçi de olmaz. Yerel basının güçlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz, güçlü bir yerel basının domino etkisi yaratmasının daha kalıcı olacağını düşünüyoruz. Çok ilginç ama yerel basın görece özgür aslında, ulusal medyanın zincirlenmesi mi yerel basını daha özgür gösteriyor, yoksa özgürlük gereksiniminin yerelde daha kolay ifade bulması mı inanın nedenini hiç kestiremiyorum. Bu doğrultuda BAMAD as-

Basın Özgürlüğü ve Medya Araştırmaları Derneği (BAMAD) Kurucu Üyesi Av. Utku Kılınç, yazar Gülçin Sahilli'ye verdiği röportajda BAMAD'ı anlattı. Utku Kılınç; basın özgürlüğü adına kısa vadede makro bir çözüm üretmek peşinde olmadıklarını, yerel basın güçlenirse bunun domino etkisi yaratacağını ifade etti

Gülçin Sahilli

Utku Kılınç

lında bir ekol veya akademide değil de bir yerel klinik çalışması öneriyor, basit sorunların çözümünden başlayarak karmaşığa giden bir yöntem öneriyor, basit denilen tüm engellerin aslında çığı oluşturan kar taneleri olduğunun farkında, özgürlüğün bir anlayış, bir bilinç olduğunun farkında olarak birey düzeyinde özgürlük fikrine odaklanıyor. Böyle çalışıyor, şu ana kadar da aslında tabiri caizse, biraz büyümüş de küçülmüş, erken olgunlaşmış bir çocuk havası var BAMAD'ın, özgürlük ihlalleri tüm çocukları erken olgunlaştırıyor, erken olgunlaşmanın travmasından korumaya çalışıyoruz. Bu travmayı engellemek için en yakın dönemli hedefimiz İzmir Basın Özgürlüğü Kliniği'ni kurmak. Böylece konuştuğumuz temel başlıklarda öznel veri elde etme ve mikro çözümler üretme olanağı sağlayacağız. Daha öncesinde ciddi bir anket çalışması yaptık; çok akılda kalıcı sonuçları var bu çalışmanın, gazetecilerin %73'ü geçinmiyor, işsiz kalma korkusu oranı %85. Hal böyleyken sürdürülebilir ve ulaşılabilir çözümlere gereksinim var. İşin bir de diğer tarafı var tabii, okunurluk sorunları, erişme ve anlaşılma sorunları ve

meseleleri. **Teknoloji okuma alışkanlıklarını gündene sekteye uğratan yazılı basın, kitlelerin rutin okuyucu olma disiplinini yeniden nasıl sağlayabilir?**

BAMAD'ın işlerinden biri de tam olarak bu. Ancak "Nasıl" sorusu birçok disiplinin bir araya gelmesi ile tartışılacak konu. BAMAD'da bu konuya ilişkin ilk tespitimiz şu oldu; okuma yazma kavramını yeniden tanımlamak gerekli. Neden çünkü 1900'lü yılların başlarında toplumsal gelişkinlik seviyesinin tespit araçlarından biri okuma yazmanın bilinmesi idi. Şimdi neredeyse tüm toplum okur yazar, peki 1900 başlarındaki okuma oranları ile şimdiyi karşılaştırsak nasıl bir sonuç elde ederiz? Yanılmıyorsam Uluslararası Yayıncılar Birliği'nin araştırması idi, aklımda kalanlar, Türkiye'de kitap 235'inci sıradaki ihtiyacı, 234 sırada ne var emin olun bilmiyorum. Çocuklara kitap hediye etmede Türkiye 180 ülke içinde 140'inci sırada. O zaman okuma yazma meselesini yeniden tanımlamak gerekli, bilmek değil kullanmak, etkileşim içinde olmak yeni okur yazarlığın tanımı olmalıdır. Teknoloji bu durumu

elbette olumsuz etkiler gibi bir görüntüye sahip

ama her değişim bu türden etkilenmeleri beraberinde getirir, şu anda da bu durumu yaşıyoruz. Ancak bilgi, arama motorlarının sağladığı bir durum değildir, bilgiye her gereksinim duyduğumuzda aslı kaynaklara yönelmemizin sebebi de budur. Teknoloji sürecinin olgunlaşmasıyla beraber okuma alışkanlıklarının da olumluya evrileceğini düşünüyorum. Ancak okutma kaygısında olanların buna hazır olmayacakları beni asil endişelendiren konu.

Basın mensuplarının sektörel, akademik ve kişisel gelişimlerini, toplumun yetkin ve doğru habere ulaşma sınırında yeterli buluyor musunuz?

Elbette ki yeterli değil. Kendini geçindirme kaygısında bir insandan ne beklenebilir? Gelecek, işsizlik kaygısı yaşayan bir insandan doğru eğitim vermesini, doğru sağlık hizmeti vermesini, doğru habercilik yapmasını diğerleri bekleyemez, bu kaygıları taşıyan insan vicdanı ve hayatı arasında sıkıştığı çelişkiden çıkar ve doğrusunu yapar veya yapamaz. Yapmanın kahramanlığı yapandır, yapmanın suçlusu ise sadece yapamayan değildir. Ekonomik

şartlar işin bir tarafı olmakla beraber, işin diğer tarafı sansür, baskı ve oto sansürdür.

SÜRPRİZİ BOZMAYAYIM!

Basın mensuplarının yaşamsal ve ekonomik kaygılarla uyguladığı otosansürlerin sonucu oluşan kısıtlı gerçeklik, olması gereken gerçekliğe nasıl çevirebiliriz?

Gereken gerçeklik diye bir kavrama pek inanmıyorum, çıplak gerçekliğin de birçoğunu rahatsız ettiği aşikar. Kısıtlı bir gerçeklik değil yaşadığımız, gerçeğin sonuçları ile yüzleşmekten kaçış. Birey bir diğeri ile beraber yaşamak için bazı fedakarlıklarda bulunur, ama gerçeklikten feragat mümkün müdür? Gerçeklik sadece görünen midir? Gerçeklik çarpıtılabilir mi, çarpıtılan artık gerçeklik midir? "Felsefe yapıyorsun", biliyorsunuz bizim günlük dilimizde bir alay cümlesi, ama felsefe yapmadan olmaz bu işler. Otosansür felsefi, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve ilgili bilim dalları tarafından değerlendirilmesi gereken bir olgudur. BAMAD'da yapmaya çalıştığımız işlerden biri de bu. Aslında yakın dönemde basından sıkça bildiğiniz bazı isimlere ilişkin sadece otosansür üzerinden yapılan akademik değerlendirmeler görebilirsiniz diye yanıtlayayım soruyu, sürprizi pek bozmayalım.

"Basın özgürlüğü" kavramını irdelediğinizde aklınıza gelen hangi sözcükler, hangi cümlelere dönüşmektedir?

Uzun yıllar insan hakları hukuku çalıştım, belki de koşullar gereği çalışmak zorunda bırakıldım. Şimdi sorsanız tekrar çalışmak ister miyim diye, herhalde yanıtım hayır olurdu, çünkü travmatik bir alan. Bir kişinin ifade özgürlüğünü elinden alınmasını koskoca insanların hukuku bir sonuca bağlamasını anlamlı bulamıyorum pek. Bir insanın idam edilebilmesini, işkence görmesini anlamlı bulamadığım gibi. İnsan hakları geçtiğimiz yüzyılda çokça pozitif hukukun bir parçası oluyor, amiyane tabiri ile işkence yapmamak önceki yüzyılda pozitif bir hukuk kuralı haline gelebiliyor. Düşünce özgürlüğü, ifade özgürlüğü üç bin yıldır tartışılıyor ama haber yapan gazetecinin tutuklandığını haber yaparsanız siz de tutuklanabiliyorsunuz. Bin yıllar belki de insanlık gelişimi için çok kısa süreler, belki de tüm bu kavramların tartışılmaz olgunlaşmasına tanık olacağız.

İZ Gazete'nin 7'nci yılına özel hazırladığımız bu sayıda, ofis personelimiz Zeynep Akyurt'a da söz vermek istedik... Kendisine dün ve bugünüyle iş yaşamını sorduk... Sorularımızı cevaplarken duyduğu heyecanı ve gözlerindeki parlamayı herkesin görmesini isterdik ama eminim satırları okurken de o samimiyeti hissedeceksiniz...

GAZETECİLİK İSTİYORDUM

Zeynep ablacım biraz kendini ve aileni tanıtır mısın bize?

Urfa Siverek'te 1972 yılında doğdum. 1980 Darbesi öncesindeki siyasi çatışmalar nedeniyle ailemiz 1979 yılında İzmir Buca'ya göç etmek zorunda kaldı. Çocukluğum ve gençliğim Buca'da geçtiği için Bucalıyım da diyebilirim. Lise mezunuyum. Size ilginç gelecektir ama küçüklüğümden beri istediğim tek meslek gazetecilikti. Biraz geç olsa da İz Gazete'de en azından o havayı teneffüs ediyorum, o heyecanı hissediyorum. Evliyim ve iki tane pirlanta gibi kızım var. Kızlarımdan biri Endüstri Mühendisliği okuyor, diğeri ise bankacı, evli ve 2 çocuk annesi. Torunlarıma aşığım, benim psikoloğum onlar, hayata tutunma amacım. Eşim ise emekli ama şu an servis şoförlüğü yapıyor.

AŞÇILIK BENİ YORDU!

Bugüne kadar hangi işlerde çalıştın ve genel olarak çalışma ortamların nasıldı?

İş hayatıma çok geç başladım. İlk iş deneyimim aşçılık oldu; 9 yıl yaptım. İki yıl ise temizlik personeli olarak çalıştım. Aşçılığın çok seviyorum ama meslek çok yorucu ve yıpratıcı. Çalışma şartları gerçekten çok ağır. Stres ve huzursuzluk da işin cabası. Patron

Sendikalı olmak çok güzel; yüzüm burada güldü

Gazetemize gelenlerin kapıda gördüğü ilk isim... Güler yüzüyle, demlenmiş taze çayıyla, kırk yıl hatırlı kahvesiyle tüm misafirlerin en sevdiği isim... İz Gazete çalışanlarının biraz ablası biraz da annesi... Aslında tanıdığımızı sandığımız ama hikâyesini pek de bilmediğimiz isim...

ve çalışma arkadaşlarım olarak en çok yorulduğum iş aşçılıktır. Evet, bir mesleği çok sevebilirsin ama çalıştığın kişiler de seni uzaklaştırabiliyor.

HASTA OLDUM

Ne gibi sıkıntılar yaşadın?
Hiç unutmam; çaycıdaki su taştığı için çocuğum yaşındaki çalışandan azar işittim. Ufak tefek pek çok konuda psikolojik baskı da gördüm. Yaptığın işin asla karşılığını da alamıyorsun. Patronların tutumu yüzünden tansiyon hastası bile oldum. Patron olmak insanların ezemek değil, hepsinin adaletli olması gerekiyor.

İz Gazete'deki çalışma şartlarını nasıl değerlendiriyorsun peki?

Tüm samimiyetimle söylüyorum ki İz Gazete'deki isim, eşimin benim için dilediği işti. Çünkü İz Gazete'de çalışma şartları çok güzel. Zihin ve beden olarak çok iyi hissediyorum kendimi. Diğer çalışma hayatımla kıyaslanamaz bile. Eskiden iş yerinde yaşadığım olumsuzluklar evime de yansıyor ve mutsuzdum. Ama şu an tam tersi durumdayım.

YİNE GÜLÜMSÜYORUM

Neler kazandırdı burada çalış-

mak sana?

Burada tertemiz giyiniyorum. Kendime güvenim geldi. İş hayatımda unuttuğum gülümseme, yüzüme geri döndü. Yaklaşık bir yıldır İz Gazete'de çalışıyorum ve hayatımın en güzel anlarını burada geçiriyorum. Kendime olan saygım ve özgüvenim arttı. Ayrıca İz Gazete, ilklerimin de yeridir. İlk defa burada sendikalı oldum. Daha önce 1 Mayıs'a hiç katılmamıştım, geçen yıl ilk defa burada arkadaşlarımla beraber 1 Mayıs'a katıldım. Ümit Kartal'da da iyi ki tanışmışım, iyi ki var. Patron yaklaşımı olmayan bir insan... Çalışanlar, İz Gazete'ye gelen konuklar, hepsi benim için bir motivasyon kaynağı. Burada çok mutluyum.

SENDİKAMIZ İYİ Kİ VAR

Sendikalı olmak sana neler kazandırdı?

Sendikamızın, işçinin yanında olduğunu yaşayarak gördüm. Sendikamız iyi ki var. Yol parası alabiliyorsun, resmi günlerde çalıştığında mesai ücreti alabiliyorsun. 9 Eylül ve 1 Mayıs'ta ayrıca ikramiye alabiliyorsun. Bunu özel sektörde almak çok zor, hatta talep bile edemezsin. Sendikalı

olmadığında maaş konusunda da patron ne derse o oluyor; 'İster çalış ister çalışma, işine gelirse' gibi muameleyle maruz kalıyorsun. Ama burada sendika sayesinde haklarımız daha iyi öğrendim ve bu hakların talep edilip alınabilir olduğunu anladım.

1 MAYIS'TA ALANDAYIM

1 Mayıs'a katılmak sana neler hissettirdi peki?

1 Mayıs'ın eskiden korku ile izlerdim. Çünkü televizyonlarda kavga gürültü ile anılırdı. Bunun kötü bir şey olduğunu zannedirdim. Ancak yaşayarak gördüm ki hiç de öyle değil. İşçinin hakkını istemesi kadar güzel bir şey yok. Bundan sonra her 1 Mayıs'ta alandayım.

SEVİYORUM SEVİLİYORUM

İz Gazete çalışanlarının çoğu benim büyük kızım gibi yaşar. Hiçbirini diğerinden ayırt edemem. Ben onları çocuklarım gibi, onlar da beni abla veya anneleri gibi görüyorlar. Hepsini seviyorum ve hepsi tarafından sevildiğimi biliyorum. İyi ki varsın İz Gazete, nice 7 yıllara hep birlikte. ■ Yağız Barut

Zeynep Akyurt

Murat Şahin

Hepimiz deliyiz...

Benim adım dertli dolap, suyum akar yalap yalap. Böyle emreylemiş Çalap, derdim vardır inilerim...

Geçmiş sanki acı bir ilaç gibi... Hani bir şairin dediği gibi "Geçtiği her şeyi öpüyordum zaman?" Oysa öpmüyor, Öztürk Serengil'in dediği gibi "Öpaj," yapıyor. Düünden daha iyi olmamız gerekirken, düünü arar olduk. Nerede o eski bayramlar, Ramazanlar, Hasanlar, Aliler, Veliler diye hayıflanıyoruz. Gerçekten artık arkadaşlıklar, dostluklar da kalmadı. Her şey zorlaştı, daha da zorlaşacağı benziyor.

Hayatım boyunca Ata Demireler gibi tek kişilik dev kadro olarak dergi çıkarmayı düşündüm. Daha önce birkaç denemem oldu. Fanzin dergi çıkarıyordum. Şimdi yazıyı okuyanlar arasından "Fanzin ne demek?" diye soranlar oluyordur. Fotokopi olarak basılıp ücretsiz veya ücretli satılan dergiler.

Zaman en güzel ilaç aslında, isteyen istediğini yapsın. Yazarların ve yayınlayanların önünü açalım. Tarih herkesin notunu yüzyıl sonra da olsa verecektir.

İlk çıkardığım fanzin derginin ismi İtr'di. Bir sayı çıktı. Sonra 'Kötü Çocuk' beş sayı, arkasından 'Algi' yine bir sayı çıktı.

Bütün zamanımı ve paramı bu fanzin dergilere harcıyordum. İzmir'deki tüm kitabevlerine bırakıyordum. Sadece bir günümü dağıtım işine ayırıyordum. Yeni sayıyı bırakırken eskileri alıyor ve tahsilât yapıyordum...

Birisi gelip bana sorsa, "Dergicilik nasıl sizin oralar da?" diye.

"O meslek öldü be abi," derdim.

Binlerce dergiden geriye yüzler belki onlar kaldı. Fol, Virgül, E Edebiyat, Roll, Gırgır, Hıbrır, Penguen yakın zaman içinde artık basılı olarak çıkmayacağını duyuran Socrates, Altyazı, National Geographic gibi... İsimleri saymakla bitmez bunlar ilk aklıma gelenler. Benim bir kuşak önceki büyüğüm bu yazıyı kaleme alsaydı nasıl bir tabloyla karşı karşıya kalırdık. İnanın merak ediyorum. Yerel çıkan gazete ve dergilere hiç girmiyorum. Bir İzmirli olarak 35. Gün dergisini hatırlıyor musunuz?

Yayın dünyasına gelecekte olursak Afa yayınlarını acaba kaç kişi hatırlıyor? Görkemi ve tüm ihtişamlarıyla göz kamaştıran Adam ve Kabalıcı yayınlarının ışıkları artık daha az parlıyor. İyi ki yerel yayınlarımız var. Yazarlarımız haklı olarak sektörün döndüğü İstanbul yayınları ile çalışsa da ezber bozan yayınevimiz Tudem,

İzmir'i yazarı ve okuyuyla tüm Türkiye'ye ulaştırmayı başardı/başarıyor. Butik yaynevlerimiz var. Bunlar çok güzel kitaplar basıyorlar. Sakin Kitap kendini arkeoloji alanında ispatladı. Zeus Yayınları iki güzel kitabıyla "Tırtılın Mucizesi - Otizmle Farklı Bir Açından Dünyayı Görmek" ve "Elli'nin Kiri" öykü kitabıyla takip edilmesi gereken bir yayınevi, sahibi Mustafa Bey yılların kitap emektarı...

Eylül Sanat yayınevi Erkan Bey'in sanat kitaplarından gelen birikim ve tecrübesini nasıl aktardığını gözler önüne seriyor. Özellikle Oğuz Adanır'ın "İşitsel ve Görsel Anlam Üretimi ile Simülasyon Kuramı Üzerine" kitaplarıyla raflardaki yerini çoktan aldı. Pagos, dergicilikten (Ege Sanat) yayıncılığa geçen Ahmet Nihat Yıldız'ın kurduğu bir yayınevi, Hülya Soyşekerici, Ferda İzbudak Akıncı, Oğuz Tümbaş, Bedri Karayagmurlar gibi edebiyatın ve sanatın içinden gelen bir yazar kadrosuyla okurlarına seslenmeye çalışıyor.

Hepsi birer Don Quijote (Don Kişot) çünkü hem yayıncı

hem de yazar olmak çok zor. Hep şöyle eleştiriler oluyor.

"Her kitap yazar yazar, iki kitap basan yayınevi oluyor kardeşim."

Gerçekten öyle mi? Dünya yayın tarihimiz birçok yayınevi tarafından reddedilip, küçük bir şans sayesinde basılmış kitabıyla ele avuca sığmayan, başarılı yazarların hikâyelerini yazmaz mı?

"Parayla kitap bastırıp yazar oluyorlar kardeşim."

Çok uzağa gitmeye gerek yok.

Edebiyatımızda

ilk kitabını parayla bastırıp şimdi çok tanınan hiçbir yazarımız yok mu acaba?

Zaman en güzel ilaç aslında, isteyen istediğini yapsın. Yazarların ve yayınlayanların önünü açalım. Tarih herkesin notunu yüzyıl sonra da olsa verecektir.

Yazar, yayıncı, dergici olmak zor ve çileli bir iş. Ne zaman dergi çıkarsam maddi olarak ay sonunu getiremezdim.

Bir arkadaşımın şakayla karışık sorduğu soru aklıma geldi, "Deli misin, neden bunlarla uğraşıyorsun?"

"Hepimiz deliyiz," dedim. Oysa onun/sizin bilmediğiniz bir şey var.

Müşteri kitabevinden içeri girer, "Kötü Çocuk dergisi var mı?" diye sorar.

İşte o an benim için her şey biter. Çocuksu bir mutluluk sarar tüm vücudumu,

Nazım'ın dediği gibi "Bu anda ne düşmek dalgalara, bu anda ne kavga, ne hürriyet, ne karım. Toprak, güneş ve ben... Bahtiyarım..."

Tüm deliler bir adım öne çıksın. Yoklama yapacağım.

Başka söze gerek var mı?

